

Dziennik Urzędowy C 205

Unii Europejskiej

Tom 48

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

20 sierpnia 2005

Zawiadomienie nr	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Trybunał Sprawiedliwości	
	TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI	
2005/C 205/01	Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 28 czerwca 2005 r. w sprawach połączonych C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P do C-208/02 P i C-213/02 P Dansk Rørindustri A/S i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i in. (Odwołanie — Konkurencja — Rury ciepłownicze (rury preizolowane) — Art. 85 ust. 1 Traktatu WE (obecnie art. 81 ust. 1 WE) — Porozumienie — Bojkot — Kary pieniężne — Wytyczne dotyczące obliczania kwoty kar pieniężnych — Niedziałanie prawa wstecz — Uzasadnione oczekiwania — Legalność — Komunikat w sprawie współpracy — Obowiązek uzasadnienia)	1
2005/C 205/02	Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie C-165/03 Mathias Längst przy udziale ABU Schuh & Marketing GmbH i in. (wniosek Landgericht Stuttgart o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (Dyrektywa 69/335/EWG — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Opłaty notarialne — Notariusz będący urzędnikiem — Zryczałtowana część opłat wypłacana państwu)	2
2005/C 205/03	Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie C-287/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Swoboda świadczenia usług — Programy lojalnościowe — Ciężar dowodu)	2
2005/C 205/04	Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie C-295/03 P Alessandrini Srl i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Banany — Przywóz z państw trzecich — Rozporządzenie (WE) nr 2362/98 — Pozwolenia na przywóz bananów pochodzących z krajów AKP — Środki przyjęte na podstawie art. 20 lit. d) rozporządzenia (EWG) nr 404/93 — Pozaumowna odpowiedzialność Wspólnoty)	2
2005/C 205/05	Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie C-537/03 (wniosek Korkein oikeus o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Katja Candolin i in. przeciwko Vahinkovakuutusosakeyhtiö Pohjola i in. (Obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych — Dyrektywy 84/5/EWG i 90/232/EWG — System odpowiedzialności cywilnej — Przyniesienie się pasażera do powstania szkody — Odmowa lub ograniczenie prawa do odszkodowania)	3

2005/C 205/06	Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie C-542/03 Hauptzollamt Hamburg-Jonas przeciwko Milupa GmbH & Co. KG (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (Rolnictwo — Refundacje wywozowe — Produkty rolne przetworzone i wchodzące w skład towarów nie objętych załącznikiem II do Traktatu WE (obecnie, po zmianie, załącznikiem I WE) — Nieścistości w zgłoszeniu — Kara)	3
2005/C 205/07	Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie C-28/04 Tod's SpA i Tod's France SARL przeciwko Heyraud S.A. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de grande instance de Paris) (Równość traktowania — Zasada niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową — Prawa autorskie i prawa pokrewne)	4
2005/C 205/08	Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 czerwca 2005 r. w sprawie C-174/04, Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Art. 56 WE — Automatyczne zawieszenie prawa głosu w prywatyzowanych przedsiębiorstwach)	4
2005/C 205/09	Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie C-286/04 P Eurocermex SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Trójwymiarowy kształt butelki z długą szyjką, w którą włożony jest plasterek cytryny — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter odróżniający)	5
2005/C 205/10	Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie C-30/05 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Dyrektywy 1999/45/WE i 2001/60/WE — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)	5
2005/C 205/11	Sprawa C-233/05: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, wydanym w dniu 16 lutego 2005 r., w sprawie V.O.F. Dressuurstal Jespers przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Breda van de Rijksbelastingdienst	6
2005/C 205/12	Sprawa C-234/05: Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Cour d'appel de Bruxelles z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie 1. Państwo belgijskie, minister spraw społecznych i 2. Państwo belgijskie, sekretarz stanu ds. zdrowia publicznego przeciwko BVBA De Backer	6
2005/C 205/13	Sprawa C-235/05 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie T-112/03 L'Oréal SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) była również Revlon Suisse SA, wniesione przez L'Oréal SA w dniu 28 maja 2005 r.	7
2005/C 205/14	Sprawa C-238/05: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Supremo (Hiszpania) z dnia 13 kwietnia 2005 r., w sprawie ASNEF-EQUIFAX, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, S.L. i administracja państwowa przeciwko Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (AUSBANC)	7
2005/C 205/15	Sprawa C-242/05: Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony wyrokiem Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Niderlandy) z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie G.M. van de Coevering przeciwko naczelnikowi okręgu celnego Roermond krajowych służb skarbowych	8
2005/C 205/16	Sprawa C-244/05: Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Bayerischer Verwaltungsgerichtshof z dnia 19 kwietnia 2005 r. w sprawie Bund Naturschutz in Bayern e.V. i in. przeciwko Freistaat Bayern	8

2005/C 205/17	Sprawa C-248/05: Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii	9
2005/C 205/18	Sprawa C-245/05: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Düsseldorf z dnia 6 czerwca 2005 r. w sprawie Metro International GmbH przeciwko Hauptzollamt Düsseldorf	10
2005/C 205/19	Sprawa C-251/05: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Court of Appeal (England and Wales), Civil Division, z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie Talacre Beach Caravan Sales Ltd przeciwko Commissioners of Customs and Excise	10
2005/C 205/20	Sprawa C-252/05: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), Divisional Court z dnia 20 maja 2005 r. w sprawie The Queen na wniosek Thames Water Utilities Ltd przeciwko South East London Division, Bromley Magistrates' Court, przy udziale The Environment Agency	11
2005/C 205/21	Sprawa C-254/05: Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii	11
2005/C 205/22	Sprawa C-255/05: Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	12
2005/C 205/23	Sprawa C-256/05: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Telekom-Control-Kommission z dnia 13 czerwca 2005 r. w sprawie Telekom Austria AG	13
2005/C 205/24	Sprawa C-261/05: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Komárom-Esztergom Megyei Bíróság z dnia 29 kwietnia 2005 r., w sprawie Lakél Kft, Pár-Bau Kft. oraz Rottelma Kft. przeciwko Komárom-Esztergom Megyei Közigazgatási Hivatal	13
2005/C 205/25	Sprawa C-262/05: Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii	13
2005/C 205/26	Sprawa C-264/05: Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec	14
	SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI	
2005/C 205/27	Wybór prezesa izby złożonej z trzech sędziów	15
2005/C 205/28	Przydzielenie sędziów do izb	15
2005/C 205/29	Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie T-17/02 Fred Olsen SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Pomoc państwa — Transport morski — Istniejąca pomoc — Nowa pomoc — Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym)	17
2005/C 205/30	Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie T-171/02 Regione autonoma della Sardegna przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Pomoc państwa — Programy pomocowe w celu restrukturyzacji małych przedsiębiorstw rolnych — Pomoc wpływająca na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi oraz zakłócająca lub grożąca zakłóceniem konkurencji — Wytoczne dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji przeżywających trudności przedsiębiorstw — Decyzja warunkowa — Terminy w postępowaniu w sprawie kontroli pomocy państwa — Ochrona uzasadnionych oczekiwań — Uzasadnienie — Interwencja — Wnioski, zarzuty i argumenty interwenienta)	17

2005/C 205/31	Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawach połączonych T-71/03, T-74/03, T-87/03 oraz T-91/03, Tokai Carbon Co. Ltd i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Konkurencja — Porozumienia — Rynek grafitu specjalnego — Ustalanie cen — Zarzucalność — Obliczanie wysokości grzywien — Kumulacja sankcji — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Wytyczne do obliczenia wysokości grzywien — Stosowalność — Ciężar i czas trwania naruszenia — Okoliczności łagodzące — Okoliczności obciążające — Zdolność zapłaty — Współpraca w toku postępowania administracyjnego — Sposoby zapłaty)	18
2005/C 205/32	Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie T-102/03, Centro informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia SpA (CIS) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego — Cofnięcie pomocy finansowej — Nieuwzględnienie wydatków poniesionych przez beneficjenta pomocy — Artykuł 24 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 — Obowiązek uzasadnienia — Uwzględnienie z urzędu)	19
2005/C 205/33	Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie T-349/03 Corsica Ferries France SAS przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Pomoc państwa — Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc na restrukturyzację — Decyzja uznająca pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem — Wytyczne Komisji — Obowiązek uzasadnienia — Przestrzeganie warunków — Minimalny charakter pomocy)	19
2005/C 205/34	Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 czerwca 2005 r. w sprawie T- 352/03, Georgio Lebedev przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Urzednicy — Sprawozdanie z oceny — Spóźnione sporządzenie — Skarga o odszkodowanie)	20
2005/C 205/35	Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie T-7/04 Shaker di L. Laudato & C. Sas przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Limoncello della Costiera Amalfitana shaker — Wcześniejszy krajowy słowny znak towarowy LIMON-CHELO — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	20
2005/C 205/36	Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie T-19/04 Metso Paper Automation Oy przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy PAPERLAB — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Oznaczenie opisowe)	20
2005/C 205/37	Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie T-34/04 Plus Warenhandels-gesellschaft mbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego zawierającego element słowny „Turkish Power” — Wcześniejszy słowny znak towarowy POWER — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	21
2005/C 205/38	Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie T-186/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego SPAFORM — Wcześniejsze słowne znaki towarowe SPA i SPA THERMES — Odrzucenie części sprzeciwu — Zasada 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95)	21

2005/C 205/39	Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 czerwca 2005 r. w sprawie T-326/03 Hippocrate Vounakis przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Urzednicy — Awans — Art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego — Wczesniejszy sprzeciw — Terminy — Przeszkoda bezwzględna — Niedopuszczalność)	22
2005/C 205/40	Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 maja 2005 r. w sprawie T-330/04 Jörg-Michael Fetzler przeciwko Parlamentowi Europejskiemu (Kwestie incydentalne — Zarzut niedopuszczalności — Upływ terminu na wniesienie skargi — Oczywista niedopuszczalność)	22
2005/C 205/41	Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie T-377/04 Bart Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich (Urzednicy — Postępowanie w sprawie awansów w 2003 r. — Decyzja o odmowie awansu — Skarga o uchylenie — Uprzednie zażalenie administracyjne — Tożsamość przedmiotu i podstawy — Termin na złożenie zażalenia — Oczywista niedopuszczalność)	22
2005/C 205/42	Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 maja 2005 r. w sprawie T-485/04 Agence de coopération des bibliothèques et centres de documentation en Bretagne (COBB) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Niedopuszczalność — Pisma procesowe niepodlegające publikacji i doręczeniu — Obowiązek zainteresowanego wystąpienia z wnioskiem o wydanie odpisu w rozsądnym terminie — Wniesienie skargi po upływie terminu)	23
2005/C 205/43	Postanowienie Prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 czerwca 2005 r. w sprawie T-125/05 R, Umwelt- und Ingenieurtechnik GmbH Dresden przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Procedura udzielenia zamówienia — Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych — Brak okoliczności niecierpiących zwłoki)	23
2005/C 205/44	Sprawa T-214/05: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2005 r. przez Hippocrate'a Vounakisa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	23
2005/C 205/45	Sprawa T-215/05: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2005 r. przez Marie-Yolande Beau przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	24
2005/C 205/46	Sprawa T-217/05: Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2005 r. przez Marker Völkl International GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)	25
2005/C 205/47	Sprawa T-219/05: Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2005 r. przez Martę Andreasen przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	25
2005/C 205/48	Sprawa T-220/05: Skarga wniesiona w dniu 7 czerwca 2005 r. przez Kurta Jacobsa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	26
2005/C 205/49	Sprawa T-224/05: Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2005 r. przez Oliviera Chassagne'a przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	27
2005/C 205/50	Sprawa T-225/05: Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2005 r. przez Guido Stracka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	28
2005/C 205/51	Sprawa T-226/05: Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2005 r. przez Dimitrę Lantzoni przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich	28
2005/C 205/52	Sprawa T-227/05: Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2005 r. przez Vesselinę Rangelową przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	29
2005/C 205/53	Sprawa T-229/05: Skarga wniesiona 15 czerwca 2005 r. przez AEPI A.E. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	29

2005/C 205/54	Sprawa T-230/05: Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2005 r. przez Golf USA Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)	30
2005/C 205/55	Sprawa T-231/05: Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2005 r. przez spółkę Corsica Ferries France przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	30
2005/C 205/56	Sprawa T-234/05: Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2005 r. przez Gerrita Bethuynę'a i 4 innych urzędników przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	31
2005/C 205/57	Sprawa T-235/05: Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2005 r. przez Jana Sifferta przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich	31
2005/C 205/58	Sprawa T-236/05: Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2005 r. przez Willema Aldershoffa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	32
2005/C 205/59	Sprawa T-237/05: Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2005 r. przez Éditions Odile Jacob SAS przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	32
2005/C 205/60	Sprawa T-239/05: Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2005 r. przez The Black & Decker Corporation przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)	33
2005/C 205/61	Sprawa T-240/05: Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2005 r. przez The Black & Decker Corporation przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)	34
2005/C 205/62	Sprawa T-241/05: Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2005 r. przez Procter & Gamble Company przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)	35
2005/C 205/63	Sprawa T-242/05: Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2005 r. przez AEPI A.E. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	35
2005/C 205/64	Sprawa T-243/05: Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2005 r. przez Republikę Grecką przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	36
2005/C 205/65	Sprawa T-244/05: Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2005 r. przez Gibtelecom Limited przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	37

II Akty przygotowawcze

.....

III Powiadomienia

2005/C 205/66	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 193 z 6.8.2005.	38
---------------	---	----

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 28 czerwca 2005 r.

w sprawach połączonych C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P do C-208/02 P i C-213/02 P **Dansk Rørindustri A/S i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i in.** ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Konkurencja — Rury ciepłownicze (rury preizolowane) — Art. 85 ust. 1 Traktatu WE (obecnie art. 81 ust. 1 WE) — Porozumienie — Bojkot — Kary pieniężne — Wytyczne dotyczące obliczania kwoty kar pieniężnych — Niedziałanie prawa wstecz — Uzasadnione oczekiwania — Legalność — Komunikat w sprawie współpracy — Obowiązek uzasadnienia*)

(2005/C 205/01)

(Język postępowania: duński, niemiecki i angielski)

W sprawach połączonych C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P do C-208/02 P i C-213/02 P, mających za przedmiot odwołania w trybie art. 49 Statutu WE Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 17 maja 2002 r. w pierwszej, 29 maja 2002 r. w drugiej, 3 czerwca 2002 r. w kolejnych czterech i 5 czerwca 2002 r. w ostatniej sprawie, **Dansk Rørindustri A/S**, z siedzibą w Fredericia (Dania), (adwokaci: K. Dyekjær-Hansen i K. Høegha) (C-189/02 P), **Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH**, z siedzibą w Rosenheim (Niemcy), **Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH**, z siedzibą w Hohenberg (Austria), **Isoplus Fernwärmetechnik GmbH**, z siedzibą w Sondershausen (Niemcy), (adwokat: P. Krömer) (C-202/02 P), **KE KELIT Kunststoffwerk GmbH**, z siedzibą w Linz (Austria), (adwokat: W. Löbl) (C-205/02 P), **LR af 1998 A/S**, poprzednio **Løgstør Rør A/S**, z siedzibą w Løgstør (Dania), (adwokaci: D. Waelbroeck i H. Peytz) (C-206/02 P), **Brugg Rohrsysteme GmbH**, z siedzibą w Wunstorf (Niemcy), (adwokaci: T. Jestaedt, H.-C. Salger i M. Sura) (C-207/02 P), **LR**

af 1998 (Deutschland) GmbH, poprzednio **Løgstør Rør (Deutschland) GmbH**, z siedzibą w Fulda (Niemcy), (adwokat: H.-J. Hellmann) (C-208/02 P), **ABB Asea Brown Boveri Ltd**, z siedzibą w Zurichu (Szwajcaria), (adwokaci: A. Weitbrecht, J. Ruiz Calzado i M. Bay) (C-213/02 P), **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: W. Mölls, P. Oliver i H. Støvlbæk, wspierani przez adwokatów: A. Böhlke (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P i C-208/02 P) i R. Thompson (C-206/02 P i C-213/02 P), **HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG**, **HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH Verwaltungsgesellschaft**, (adwokat: P. Krömer) (C-202/02 P), Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans (sprawozdawca) i R. Silva de Lapuerta, prezesi izb, C. Gulmann, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr i J. N. Cunha Rodrigues, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza i M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 28 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) *Sprawy C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P do C-208/02 P i C-213/02 P zostają połączone do celów niniejszego wyroku.*

2) *Odwołania zostają oddalone.*

3) *Dansk Rørindustri A/S, Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH, Isoplus Fernwärmetechnik GmbH, KE KELIT Kunststoffwerk GmbH, LR af 1998 A/S, Brugg Rohrsysteme GmbH, LR af 1998 (Deutschland) GmbH i ABB Asea Brown Boveri Ltd zostają obciążone kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 20.03.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 30 czerwca 2005 r.

w sprawie C-165/03 Mathias Längst przy udziale ABU Schuh & Marketing GmbH i in. ⁽¹⁾ (wniosek Landgericht Stuttgart o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Dyrektywa 69/335/EWG — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Opłaty notarialne — Notariusz będący urzędnikiem — Zryczałtowana część opłat wypłacana państwu)

(2005/C 205/02)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-165/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Landgericht Stuttgart (Niemcy) postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 10 kwietnia 2003 r., w postępowaniu: **Mathias Längst przy udziale SABU Schuh & Marketing GmbH, Präsident des Landgerichts Stuttgart, Bezirksrevisor des Landgerichts Stuttgart**, Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, R. Schintgen (sprawozdawca) i J. Makarczyk, sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 30 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Dyrektywa 69/335/EWG Rady z dnia 17 lipca 1969 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału zmieniona dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. powinna być interpretowana w ten sposób, iż opłaty pobierane przez notariusza będącego urzędnikiem za sporządzenie aktu notarialnego poświadczającego operację podlegającą tej dyrektywie stanowią w jej rozumieniu opodatkowanie, gdy — zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem krajowym — notariuszami posiadającymi zezwolenie na wykonywanie działalności nie są wyłącznie notariusze urzędnicy oraz gdy sami notariusze są wierzycielami owych opłat, jak również w przypadku gdy notariusze będący urzędnikami są zobowiązani przekazać część tych opłat organowi władzy publicznej, który wykorzystuje te wpływy na finansowanie swoich zadań.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 6.9.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 12 maja 2005 r.

w sprawie C-287/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Swoboda świadczenia usług — Programy lojalnościowe — Ciężar dowodu)

(2005/C 205/03)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-287/03 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 3 lipca 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich**, reprezentowana przez M. Patakia i N. B. Rasmussena, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko **Królestwu Belgii**, reprezentowanemu przez E. Dominkovits, działającą w charakterze pełnomocnika oraz przez adwokata E. Balate, Trybunał (dryga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), R. Schintgen, P. Küris i G. Arestis, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 12 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Skarga zostaje oddalona.
2. Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 23.08.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 30 czerwca 2005 r.

w sprawie C- 295/03 P Alessandrini Srl i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾

(Odwołanie — Banany — Przywóz z państw trzecich — Rozporządzenie (WE) nr 2362/98 — Pozwolenia na przywóz bananów pochodzących z krajów AKP — Środki przyjęte na podstawie art. 20 lit. d) rozporządzenia (EWG) nr 404/93 — Pozaumowna odpowiedzialność Wspólnoty)

(2005/C 205/04)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-498/03, mającej za przedmiot odwołanie na podstawie art. 56 Statutu Trybunału Sprawiedliwości wniesione w dniu 2 lipca 2003 r., **Alessandrini Srl**, z siedzibą w Treviso (Włochy), **Anello Gino di Anello Luigi & C. Snc**, z siedzibą w Brescia (Włochy), **Arpigi SpA**, z siedzibą w Padwie (Włochy), **Bestfruit Srl**, z siedzibą w Mediolanie (Włochy), **Co-Frutta SpA**, z siedzibą w Padwie, **Co-Frutta Soc. coop. arl**, z

siedzibą w Padwie, **Dal Bello Sife Srl**, z siedzibą w Padwie, **Frigofrutta Srl**, z siedzibą w Palermo (Włochy), **Garletti Snc**, z siedzibą w Bergamo (Włochy), **London Fruit Ltd**, z siedzibą w Londynie (Zjednoczone Królestwo) (W. Viscardini Donà i G. Donà, avvocati), w której drugą stroną postępowania była **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: C. Cattabriga oraz L. Visaggio, wspierani przez A. Dal Ferro, avvocato), Trybunał (druga izba) w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann, R. Schintgen (sprawozdawca), G. Arestis i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 30 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawach połączonych T-93/00 i T-46/01 *Alessandrini i in. przeciwko Komisji* zostaje uchylony.
- 2) Skargi wniesione do Sadu Pierwszej Instancji w sprawach T-93/00 oraz T-46/01 zostają oddalone.
- 3) *Alessandrini Srl, Anello Gino di Anello Luigi & C. Snc, Arpigi SpA, Bestfruit Srl, Co-Frutta SpA, Co-Frutta Soc. coop. arl, Dal Bello Sife Srl, Frigofrutta Srl, Garletti Snc oraz London Fruit Ltd* zostają obciążone zarówno kosztami postępowania w pierwszej instancji, jak i kosztami postępowania odwoławczego.

(¹) Dz.U. C 213 z 06.09.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 30 czerwca 2005 r.

w sprawie C-537/03 (wniosek *Korkein oikeus* o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): *Katja Candolin i in. przeciwko Vahinkovakuutusosakeyhtiö Pohjola i in.* (¹)

(Obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych — Dyrektywy 84/5/EWG i 90/232/EWG — System odpowiedzialności cywilnej — Przyniesienie się pasażera do powstania szkody — Odmowa lub ograniczenie prawa do odszkodowania)

(2005/C 205/05)

(Język postępowania: fiński)

W sprawie C-537/03 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez *Korkein oikeus* (Finlandia) postanowieniem z dnia 19 grudnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 22 grudnia 2003 r., w postępowaniu *Katja Candolin, Jari-Antero Viljaniemi, Veli-Matti Paananen* przeciwko *Vahinkovakuutusosakeyhtiö Pohjola, Jarno Ruokoranta*, Trybunał

(pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), E. Juhász i M. Ilešič, sędziowie; rzecznik generalny: L. A. Geelhoed; sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał w dniu 30 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

W okolicznościach takich jak okoliczności sprawy w postępowaniu przed sądem krajowym art. 2 ust. 1 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i art. 1 trzeciej dyrektywy Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych stoją na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które zezwalają na odmowę lub ograniczenie w nieproporcjonalny sposób odszkodowania z obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z przyczynieniem się pasażera do powstania szkody, którą poniósł. Fakt, że dany pasażer jest właścicielem pojazdu, którego kierowca spowodował wypadek, pozostaje bez znaczenia.

(¹) Dz.U. C 59 z 06.03.2004 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 12 maja 2005 r.

w sprawie C-542/03 *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* przeciwko *Milupa GmbH & Co. KG* (¹) (wniosek *Bundesfinanzhof* o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Rolnictwo — Refundacje wywozowe — Produkty rolne przetworzone i wchodzące w skład towarów nie objętych załącznikiem II do Traktatu WE (obecnie, po zmianie, załącznikiem I WE) — Nieścistości w zgłoszeniu — Kara)

(2005/C 205/06)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-542/03 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez *Bundesfinanzhof* (Niemcy), postanowieniem z dnia 18 listopada 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 23 grudnia 2003 r., w postępowaniu: *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* przeciwko *Milupa GmbH & Co. KG*, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, A. La Pergola, J.-P. Puissechet, U. Löhmus i A. Ó Caoimh, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 12 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Art. 7 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie, ust. 2 akapit pierwszy oraz ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1222/94 z dnia 30 maja 1994 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywozonych jako towary nie objęte załącznikiem II do Traktatu oraz kryteria ustalania kwoty takich refundacji w brzmieniu nadanym przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 229/96 z dnia 7 lutego 1996 r., należy interpretować w ten sposób, że jeżeli eksporter zgłosił we wniosku o refundację wywozową, iż w celu wytworzenia spornych towarów użyto produktu zrównanego z odtłuszczonym mlekiem w proszku wymienionym w załączniku A (PG 2) na podstawie art. 1 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, podczas gdy użyto innego produktu, również zrównanego z odtłuszczonym mlekiem w proszku na podstawie tego samego przepisu, może on ubiegać się o refundację wywozową, w danym przypadku w wysokości skorygowanej na podstawie art. 11 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania refundacji wywozowych dla produktów rolnych w brzmieniu nadanym przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r.

(¹) Dz.U. C 59 z 06.03.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 30 czerwca 2005 r.

w sprawie C-28/04 **Tod's SpA i Tod's France SARL** przeciwko **Heyraud S.A.** (¹) (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de grande instance de Paris)

(*Równość traktowania — Zasada niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową — Prawa autorskie i prawa pokrewne*)

(2005/C 205/07)

(język postępowania: francuski)

W sprawie C- 28/04 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez tribunal de grande instance de Paris (Francja) postanowieniem z dnia 5 grudnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 28 stycznia 2004 r., w postępowaniu: **Tod's**

SpA i Tod's France SARL przeciwko **Heyraud SA** z udziałem **Technisynthèse**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans (sprawozdawca), prezes izby, R. Silva de Lapuerta, M. R. Schintgen, P. Kūris i G. Arestis, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M. R. Grass, wydał w dniu 30 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Wykładni art. 12 WE, który ustanawia podstawową zasadę niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, należy dokonywać w taki sposób, że uzależnienie dopuszczalności żądania przez autora ochrony praw autorskich w Państwie Członkowskim udzielonej przez przepisy tego Państwa Członkowskiego od spełnienia kryterium identyfikacji opartego na państwie pochodzenia dzieła, pozostaje z nim w sprzeczności.

(¹) Dz.U. C 71 z 20. 3.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 2 czerwca 2005 r.

w sprawie C-174/04, Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (¹)

(*Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Art. 56 WE — Automatyczne zawieszenie prawa głosu w prywatyzowanych przedsiębiorstwach*)

(2005/C 205/08)

(język postępowania: włoski)

W sprawie C- C-174/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 13 kwietnia 2004 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: E. Traversa i C. Loggi) przeciwko **Republice Włoskiej** (pełnomocnik: M. Braguglia, wspierany przez adwokata P. Gentilego), Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, K. Lenaerts, N. Colneric, K. Schiemann i E. Juhász, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 2 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Utrzymując w mocy dekret ustawodawczy (*decreto-legge*) nr 192 z dnia 25 maja 2001 r., przekształcony w ustawę nr 301 w sprawie przepisów o charakterze pilnym, dotyczących utrzymania procesów liberalizacji i prywatyzacji niektórych obszarów usług publicznych (*legge n° 301, recante disposizioni urgenti per salvaguardare i processi di liberalizzazione e privatizzazione di specifici settori dei servizi pubblici*) z dnia 20 lipca 2001 r., który — w sytuacji, gdy udziały zostały nabyte przez przedsiębiorstwa państwowe, które nie są notowane na reglamentowanych rynkach finansowych i mają na swoim rynku krajowym pozycję dominującą — przewiduje automatyczne zawieszenie prawa głosu dla pakietów akcji przekraczających limit 2 % kapitału akcyjnego spółek prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej i gazu, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 56 WE.

2) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 156 z 12.06.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 30 czerwca 2005 r.

w sprawie C-286/04 P Eurocermex SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Trójwymiarowy kształt butelki z długą szyjką, w którą włożony jest plasterek cytryny — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter odróżniający)

(2005/C 205/09)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-286/04 P mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 29 czerwca 2004 r., Eurocermex SA, z siedzibą w Evere (Belgia), reprezentowana przez adwokata A. Bertranda, strona

skarżąca, w której drugą stroną postępowania jest Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowany przez A. Rassata, działającego w charakterze pełnomocnika, strona pozwana w postępowaniu w pierwszej instancji, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts, K. Schiemann, E. Juhász i M. Ilešič (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grasz, wydał w dniu 30 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Eurocermex SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.08.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 30 czerwca 2005 r.

w sprawie C-30/05 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Dyrektywy 1999/45/WE i 2001/60/WE — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2005/C 205/10)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-30/05, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 28 stycznia 2005 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: C. F. Durand i F. Simonetti) przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (pełnomocnik: S. Schreiner), Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, C. Gulmann i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 30 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Nie ustanawiając w przewidzianych terminach przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/45/WE z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych oraz do dyrektywy Komisji 2001/60/WE z dnia 7 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 1999/45/WE, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych dyrektyw.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 02.04.2005

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, wydanym w dniu 16 lutego 2005 r., w sprawie V.O.F. Dressuurstal Jespers przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Breda van de Rijksbelastingdienst

(Sprawa C-233/05)

(2005/C 205/11)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 27 maja 2005 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, wydanym w dniu 16 lutego 2005 r., w sprawie V.O.F. Dressuurstal Jespers przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Breda van de Rijksbelastingdienst.

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1a) Jeżeli niewyszkolony koń jest trenowany i ujeżdżany celem jego wykorzystania na przykład jako konia pod wierzch, to czy można mówić o powstaniu nowego towaru, a w związku z tym o wytworzeniu w rozumieniu art. 5 ust. 7 lit. a) szóstej dyrektywy? (¹).
- 1b) Jeżeli koń, który jest zdalny do wykorzystania w rozumieniu pytania 1a powyżej, jest trenowany i ujeżdżony do

tego stopnia, że może bezpośrednio uczestniczyć w zawodach (jeździeckich) wyższej rangi, czy w przypadku tego treningu i ujeżdżenia powstaje kwestia wytworzenia w rozumieniu pytania 1a powyżej?

- 2) Czy dla odpowiedzi na te pytania ma znaczenie, że w odniesieniu do konia następuje obiektywnie mierzalna zmiana, jak na przykład okoliczność bycia lub stania się zdalnym do startowania w wyższej klasie jeździeckiej?
- 3) Czy czyni to jakąś różnicę, jeśli rozpatrywany koń osiąga również w rzeczywistości cel, do którego jest przeznaczony (dostarczenie przez producenta) lub jeśli ujeżdżanie konia nie osiąga zamierzonego celu, na przykład ze względu na jego problemy zdrowotne lub dotyczące jego umiejętności?
- 4) Jakie są konsekwencje odpowiedzi na drugie i trzecie pytanie, mając na uwadze, że w niniejszym przypadku mamy do czynienia z okresowym poborem podatku, przy czym należy podatek jest płacony okresowo na podstawie deklaracji?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str.1).

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Cour d'appel de Bruxelles z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie 1. Państwo belgijskie, minister spraw społecznych i 2. Państwo belgijskie, sekretarz stanu ds. zdrowia publicznego przeciwko BVBA De Backer

(Sprawa C-234/05)

(2005/C 205/12)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 27 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Bruxelles z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie 1. Państwo belgijskie, minister spraw społecznych i 2. Państwo belgijskie, sekretarz stanu ds. zdrowia publicznego przeciwko BVBA De Backer.

Cour d'appel de Bruxelles zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości z następującym pytaniem:

Czy loi du 14 juillet 1994 relative au financement de l'Institut d'expertise vétérinaire (belgijska ustawa z dnia 14 lipca 1994 r. o finansowaniu instytutu badań weterynaryjnych) jest zgodna z prawem wspólnotowym? Czy opłaty weterynaryjne ustanowione ta ustawą należy uznać za niedopuszczalne ograniczenie obrotu wspólnotowego, jako zakazaną opłatę o skutku równoważnym do ceł lub jako środek o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych i czy w związku z tym należy je uznać za system pomocy podlegający zgłoszeniu do Komisji?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie T-112/03 L'Oréal SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) była również Revlon Suisse SA, wniesione przez L'Oréal SA w dniu 28 maja 2005 r.

(Sprawa C-235/05 P)

(2005/C 205/13)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 28 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie L'Oréal SA, z siedzibą w Paryżu (Francja), reprezentowanej przez Xaviera Buffeta Delmasa d'Autane, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie T-112/03 ⁽¹⁾ L'Oréal SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) była również Revlon Suisse SA.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- a) uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie T-112/03 w całości oraz stwierdzenie nieważności decyzji czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 stycznia 2003 r. w przedmiocie odwołania nr R0396/2001-4, wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu nr B 215048 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 1011576);
- b) obciążenie OHIM kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że odmawiając uwzględnienia mało odróżniającego charakteru wcześniejszego znaku towarowego (takiego jak FLEX) w swej ocenie stopnia podobieństwa tego znaku ze złożonym znakiem towarowym (takim jak FLEXI AIR), w którym został on odtworzony, Sąd Pierwszej Instancji naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 ⁽²⁾ i nie wyciągnął wniosków prawnych ze swoich własnych ustaleń.

Podnosi ona, że oznaczenia nie są podobne lub niepodobne in abstracto, ale in concreto (przykładowo w świetle sposobu postrzegania takiego oznaczenia przez właściwy krąg odbiorców). A zatem, jeżeli oznaczenia zostałyby prawidłowo porównane in concreto, to logicznym wnioskiem byłoby nadanie mniejszego znaczenia oznaczeniom nie posiadającym charakteru odróżniającego lub wcześniejszym znakom towarowym posiadającym charakter mało odróżniający.

Wnosząca odwołania utrzymuje również, że Sąd Pierwszej Instancji naruszyła art. 36 i 53 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, gdyż zaskarżony wyrok zawiera błędne uzasadnienie. Podnosi ona, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył swój obowiązek przedstawienia uzasadnienia, gdyż orzekł jedynie, w pkt 82, że „mało odróżniający charakter wcześniejszego znaku towarowego jest bezsporny”, nie wyciągając z tego żadnych wniosków co do prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 28.5.2005, str. 25

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Supremo (Hiszpania) z dnia 13 kwietnia 2005 r., w sprawie ASNEF-EQUIFAX, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, S.L. i administracja państwowa przeciwko Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (AUSBANC)

(Sprawa C-238/05)

(2005/C 205/14)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 30 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Supremo (Hiszpania) z dnia 13 kwietnia 2005 r. w sprawie ASNEF-EQUIFAX, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, S.L. i administracja państwowa przeciwko Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (AUSBANC).

Tribunał Supremo zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- A) Czy wykładnia art. 81 ust. 1 WE pozwala uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem porozumienia w sprawie wymiany informacji finansowych dotyczących wypłacalności klientów i niedotrzymywania przez nich warunków umów w zakresie, w jakim porozumienia te mają wpływ na polityki gospodarcze Wspólnoty oraz wspólny rynek kredytowy, a także skutkują ograniczeniem konkurencji w sektorze instytucji finansowych i kredytowych?
- B) Czy wykładnia art. 81 ust. 1 WE umożliwia Państwu Członkowskiemu zezwolenie, za pośrednictwem organu właściwego w sprawach konkurencji, na porozumienia w sprawie wymiany informacji między instytucjami finansowymi poprzez utworzenie rejestru informacji kredytowych o klientach, na tej podstawie, że utworzenie takiego rejestru ma korzystne skutki dla konsumentów i podmiotów korzystających z usług finansowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony wyrokiem *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* (Niderlandy) z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie *G.M. van de Coevering* przeciwko naczelnikowi okręgu celnego *Roermond* krajowych służb skarbowych

(Sprawa C-242/05)

(2005/C 205/15)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 3 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* (Niderlandy) z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie *G.M. van de Coevering* przeciwko naczelnikowi okręgu celnego *Roermond* krajowych służb skarbowych.

Gerechthof te 's-Hertogenbosch zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości z następującym pytaniem:

Czy w sytuacji, gdy osoba fizyczna zamieszkująca w Niderlandach zawarła w innym Państwie Członkowskim umowę najmu samochodu osobowego nie figurującego w rejestrze prowadzonym na podstawie *Wegenverkeerswet* (niderlandzka ustawa o ruchu drogowym) z 1994 r. i od którego nie pobrano podatku od samochodów osobowych i motocykli ustanowionego na mocy art. 1 ust. 2 ustawy *BPM* (¹), prawo wspólnotowe, a w szczególności swoboda świadczenia usług, o której mowa w art. 49 WE do 55 WE, stoi na przeszkodzie temu, by

Niderlandy obciążyły tę osobę, na podstawie art. 1 ust. 5 ustawy *BPM*, całością podatku przy pierwszym przypadku użycia tego samochodu na drodze publicznej w Niderlandach w rozumieniu *Wegenverkeerswet* 1994, bez względu na czas najmu samochodu i używania go na drogach publicznych w Niderlandach i bez możliwości skorzystania przez tę osobę z jakiegokolwiek zwolnienia lub zwrotu?

(¹) *Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen* 1992 (ustawa o podatku od samochodów osobowych i motocykli).

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* z dnia 19 kwietnia 2005 r. w sprawie *Bund Naturschutz in Bayern e.V. i in. przeciwko Freistaat Bayern*

(Sprawa C-244/05)

(2005/C 205/16)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 7 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* (Niemcy) z dnia 19 kwietnia 2005 r. w sprawie *Bund Naturschutz in Bayern e.V. i in. przeciwko Freistaat Bayern*.

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Jakiego systemu ochrony dla terenów kwalifikujących się do określenia jako tereny mające znaczenie dla Wspólnoty, w szczególności tych, które obejmują typy siedlisk przyrodniczych albo gatunki o znaczeniu priorytetowym, zanim nie zostaną one umieszczone na wykazie terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, przyjętym przez Komisję Wspólnot Europejskich zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 21 tej dyrektywy wymaga art. 3 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG (¹) w związku z motywem szóstym tej samej dyrektywy i przy uwzględnieniu zakazu podejmowania jakichkolwiek środków, które mogłyby zagrozić urzeczywistnieniu celów Traktatu, przewidzianego w art. 10 akapit drugi WE [*Frustrationsverbot*] (Traktatu ustanawiającego Wspólnoty Europejskie z dnia 25 marca 1957 r., ostatnio zmienionego Aktem Przystąpienia do Unii Europejskiej z dnia 16 kwietnia 2003 r.) w związku z wydaniem przez Trybunał wyroku z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie C-117/03?

- 2) Jaki wpływ na ten system ochrony ma okoliczność, że ww. tereny zostały już wymienione na wykazie krajowym, przekazanym Komisji w zastosowaniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 92/43?
- 3) Czy krajowy system ochrony przedmiotowych terenów, taki jak przewidziany w art. 48 ust. 2 Bayerische Naturschutzgesetz [bawarskiej ustawy o ochronie środowiska] czyni zadość zasadom wspólnotowym ustanowionym w art. 3 ust. 1 dyrektywy 92/43 w związku z motywem szóstym tej dyrektywy, przy uwzględnieniu zakazu przyjmowania jakichkolwiek środków, które mogłyby zagrozić urzeczywistnieniu celów Traktatu, przewidzianego w art. 10 akapit drugi WE?

(¹) Dz. U. L 206, str. 7

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-248/05)

(2005/C 205/17)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 14 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Sarę Pardo Quintillán oraz Donatellę Recchię, działające w charakterze pełnomocników, wspierane przez F. Louisa należącego do brukselskiej izby adwokackiej oraz C. O'Daly'ego, solicitor, należącego do Law Society of Ireland, z adresem do doręczeń w Luksemburgu

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że wobec nieprzedsięwzięcia w odniesieniu do składowiska odpadów w Ballymurtagh (Hrabstwo Wicklow) wszystkich środków niezbędnych do zastosowania się do art. 4, 5, 7, 9 i 10 dyrektywy Rady 80/68/EWG (¹) w

sprawie ochrony wód gruntowych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne, Irlandia nie zastosowała się do tejże dyrektywy oraz uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy Traktatu;

- 2) stwierdzenie, że wobec nieprzedsięwzięcia wszystkich środków niezbędnych do zastosowania się do art. 5, 7, 8, 10, 12 i 13 dyrektywy Rady 80/68/EWG w odniesieniu do zrzutów bezpośrednich ze zbiorników na nieczystości ciekłe, Irlandia nie zastosowała się do tejże dyrektywy oraz uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy Traktatu;

- 3) obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Na podstawie przedstawionych jej skarg Komisja powzięła wiadomość na temat rozległych naruszeń dyrektywy Rady 80/68/EWG w Irlandii.

Po pierwsze od 1989 r. Irlandia zezwoliła na działanie komunalnego składowiska odpadów w Ballymurtagh, hr. Wicklow, bez uzyskania zezwolenia wymaganego na podstawie art. 4 ust. 2 dyrektywy 80/68. Konsekwencją niezastosowania się do art. 4 ust. 2 było naruszenie art. 9 tejże dyrektywy. Ponadto wydane dopiero w 2001 r. przez Ireland's Environmental Protection Agency (irländzką agencję ochrony środowiska) zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gospodarki odpadami dotyczące miejsca składowania odpadów, narusza art. 4, 5, 7 i 10 dyrektywy 80/68/EWG.

Po drugie Komisja wykryła dowody na to, że Irlandia nie zastosowała się do dyrektywy 80/68/EWG w odniesieniu do zrzutów bezpośrednich do wód gruntowych ze zbiorników na nieczystości ciekłe. W tym względzie Komisja zbadała okoliczności zaistniałe w sprawie hotelu w Creacon Lodge, hr. Wexford, długotrwałe stanowisko Irlandii w kwestii wykładni art. 5 ust. 1 dyrektywy 80/68/EWG oraz dalsze naruszenia tejże dyrektywy na irlandzkiej wsi. Raporty dotyczące eutrofizacji jezior Killarney, hr. Kerry, oficjalne raporty irlandzkie dotyczące zanieczyszczenia wód, a także naruszenia dyrektywy 80/778/EWG (²) odnoszącej się do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi są dowodem na niezastosowanie się Irlandii do stosownych przepisów dyrektywy 80/68/EWG.

Z powyższych względów Komisja uznała, że Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4, 5, 7, 8, 9, 10, 12 i 13 dyrektywy Rady 80/68/EWG w sprawie ochrony wód gruntowych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne.

- (¹) Dyrektywa Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód gruntowych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne, Dz.U. L 20, z 26.1.1980, str. 43
- (²) Dyrektywa Rady 80/778/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. odnosząca się do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 11

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Court of Appeal (England and Wales), Civil Division, z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie Talacre Beach Caravan Sales Ltd przeciwko Commissioners of Customs and Excise

(Sprawa C-251/05)

(2005/C 205/19)

(Język postępowania: angielski)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Düsseldorf z dnia 6 czerwca 2005 r. w sprawie Metro International GmbH przeciwko Hauptzollamt Düsseldorf

(Sprawa C-245/05)

(2005/C 205/18)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 10 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Düsseldorf z dnia 6 czerwca 2005 r. w sprawie Metro International GmbH przeciwko Hauptzollamt Düsseldorf.

Finanzgericht Düsseldorf zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 2398/97 z dnia 28 listopada 1997 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Egiptu, Indii i Pakistanu (¹) jest nieważne, z tego względu, że ani w motywach tego rozporządzenia ani w motywach uprzednio zastosowanego środka, to jest rozporządzenia Komisji (WE) nr 1069/97 z dnia 12 czerwca 1997 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Egiptu, Indii i Pakistanu, nie wspomniano o zastosowaniu metody zwanej „zeroing” przy ustalaniu średniego ważonego marginesu dumpingu?

(¹) Dz.U. 1997 L 332, str. 1.

W dniu 14 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England and Wales), Civil Division, (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie Talacre Beach Caravan Sales Ltd przeciwko Commissioners of Customs and Excise.

Court of Appeal zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Jeżeli Państwo Członkowskie zgodnie z art. 28 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy VAT (77/388/EWG) (¹) przyjmując krajowe przepisy prawne korzysta z prawa do odstępstwa w ten sposób, że wyszczególnione towary są objęte stawką zerową, w tych samych przepisach wymienia jednak też towary, które nie powinny być objęte stawką zerową („towary wyłączone”), czy okoliczność, że ma miejsce jedna dostawa towarów (obejmująca również towary wyłączone), stoi na przeszkodzie, aby Państwo Członkowskie obciążyło dostawę wyłączonych towarów według stawki zwykłej?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednolicona podstawa wymiaru podatku, Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), Divisional Court z dnia 20 maja 2005 r. w sprawie The Queen na wniosek Thames Water Utilities Ltd przeciwko South East London Division, Bromley Magistrates' Court, przy udziale The Environment Agency

(Sprawa C-252/05)

(2005/C 205/20)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 15 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), Divisional Court z dnia 20 maja 2005 r. w sprawie The Queen na wniosek Thames Water Utilities Ltd przeciwko South East London Division, Bromley Magistrates' Court, przy udziale The Environment Agency.

High Court of Justice zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy ścieki wydostające się z sieci kanalizacyjnej utrzymywanej przez publiczne przedsiębiorstwo oczyszczania ścieków zgodnie z dyrektywą Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą ścieków komunalnych⁽¹⁾ i/lub Water Industry Act 1991 (ustawa z 1991 r. dotycząca ścieków przemysłowych) należą do „odpadów” w rozumieniu dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów⁽²⁾ w wersji zmienionej dyrektywą 91/156/EWG⁽³⁾?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy wspomniane powyżej ścieki:
 - a) są wyłączone z zakresu zastosowania pojęcia „odpady” w rozumieniu dyrektywy 75/442 na podstawie art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt iv) dyrektywy 75/442, w szczególności na mocy dyrektywy 91/271 i/lub Water Industry Act 1991 lub

- b) wchodzą w zakres zastosowania art. 2 ust. 2 dyrektywy 75/442 i są wyłączone z zakresu zastosowania pojęcia „odpady” w rozumieniu dyrektywy 75/442, w szczególności na mocy dyrektywy 91/271?

⁽¹⁾ Dz.U. L 135 z 30.5.1991, str. 40

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39

⁽³⁾ Dz.U. L 78 z 26.3.1991, str. 32

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-254/05)

(2005/C 205/21)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 16 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Brunona Stromsky'ego, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Belgii.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że stawiając wymóg, aby systemy automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych, legalnie wytworzone lub wprowadzone do obrotu w innym Państwie Członkowskim i nieopatrzone oznakowaniem „CE” były:
 - zgodne z belgijską normą krajową NBN S21-100,
 - poddawane procedurze homologacji typu, w tym przypadku przeprowadzanej przez BOSEC (Belgian Organisation for Security Certification), przy czym przeszkoda ta jest zwiększona przez niewspółmierne koszty tej homologacji,
 - poddawane testom i badaniom w ramach procedury homologacji typu, które w istocie stanowią powtórzenie kontroli przeprowadzonych już w innym Państwie Członkowskim w ramach innych procedur,

Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 28 Traktatu WE.

2. obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zdaniem Komisji przepisy belgijskie wprowadzają ograniczenia w wykorzystywaniu czujek pożarowych legalnie wytworzonych lub wprowadzonych do obrotu w innych Państwach Członkowskich, a zatem są niezgodne z art. 28 WE i niezasadne względami określonymi w art. 30 WE.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-255/05)

(2005/C 205/22)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 16 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez M. Konstantinidisa, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez F. Louisa i A. Capobianca, avvocati, przeciwko Republice Włoskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o stwierdzenie, że:

- nie poddając przedsięwzięcia budowy trzeciej taśmy dla pieca do spalania ASM Brescia, będącego urządzeniem objętym załącznikiem I do zmienionej dyrektywy 85/337/EWG, ocenie skutków na środowisko naturalne, zgodnie z art. 5-10 zmienionej dyrektywy 85/337/EWG, przed udzieleniem zezwolenia na jego budowę, oraz
- nie udostępniając przez odpowiedni okres wniosku Brescia o udzielenie zezwolenia na realizację trzeciego pieca do spalania w jednym lub większej liczbie miejsc dostępnych publicznie celem umożliwienia zgłaszania uwag przed wydaniem decyzji przez właściwe organy i nie udostępniając decyzji ani odpisu zezwolenia publicznie,
- Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 2 ust. 1 i 4 dyrektywy Rady 85/337/EWG⁽¹⁾ z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne,

zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE⁽²⁾ z dnia 3 marca 1997 r., oraz na mocy art. 12 ust. 1 dyrektywy 2000/76/WE⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Spółka ASM Brescia SpA zarządza piecem do spalania posiadającym dwie taśmy i działającym na podstawie zezwolenia wydanego w 1993 r. Tymczasem przed 2003 r. ASM Brescia SpA przeprowadziła realizację „trzeciej taśmy” spalania odpadów.

Trzecia taśma pieca do spalania Brescia jest klasyfikowana jako urządzenie służące do odzysku w rozumieniu pozycji R1 załącznika IIB do dyrektywy 75/442/EWG, zaś jej wydajność przekracza 100 ton dziennie. Urządzenie to powinno być jako takie zostać poddane ocenie jego skutków na środowisko naturalne w rozumieniu zmienionej dyrektywy 85/337/EWG.

Tymczasem, jak potwierdziły władze włoskie, przedsięwzięcie budowy trzeciej taśmy nigdy nie zostało poddane ani ocenie jego skutków na środowisko naturalne, ani badaniu szczególnemu (czyli analizie możliwości poddania go takiej ocenie). Przepisy włoskie bowiem nie przewidują ogólnego obowiązku poddania ocenie skutków na środowisko naturalne urządzeń służących do utylizacji odpadów zgodnie z przepisami dyrektywy 85/337/EWG, lecz przewiduje liczne wyjątki, które znacznie ograniczają zakres stosowania rzeczonyj dyrektywy.

Komisja uważa, że wyłączenie spod przedmiotowej oceny urządzeń służących do odzysku nie tylko nie znajduje uzasadnienia w przepisach wspólnotowych, lecz wręcz stanowi oczywiste ich naruszenie.

Powołując się na przepis art. 12 dyrektywy 2000/76/WE Komisja zarzuca władzom włoskim naruszenie tego przepisu poprzez niedokonanie publikacji wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację trzeciego pieca do spalania ani decyzji zawierającej owo zezwolenie.

⁽¹⁾ Dz.U. WE L 175 z 5.7.1985, str. 40

⁽²⁾ Dz.U. WE L 73 z 3.3.1997, str. 5

⁽³⁾ Dz.U. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Telekom-Control-Kommission z dnia 13 czerwca 2005 r. w sprawie Telekom Austria AG

(Sprawa C-256/05)

(2005/C 205/23)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 17 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek z dnia 13 czerwca 2005 r. o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Telekom-Control-Kommission w sprawie Telekom Austria AG.

Telekom-Control-Kommission zwróciła się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy decyzja Komisji Europejskiej z dnia 20 października 2004 r. K(2004)4070 wersja ostateczna, w drodze której Telekom-Control-Kommission została wezwana na podstawie art. 7 ust. 4 dyrektywy 2002/21/WE do wycofania notyfikowanego w dniu 20 lipca 2004 r. projektowanego środka w postępowaniu M 9/03, M 9a/03, zarejestrowanym przez Komisję Europejską pod numerem AT/2004/0090, dotyczącym analizy rynku „usług tranzytowych w publicznej stacjonarnej sieci telefonicznej”, jest ważna w świetle art. 253 WE, art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 2 i art. 14, 15 i 16 dyrektywy 2002/21/WE, wytycznych Komisji dotyczących analizy rynku i zalecenia Komisji ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. 108, str. 33

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Komárom-Esztergom Megyei Bíróság z dnia 29 kwietnia 2005 r., w sprawie Lakél Kft, Pár-Bau Kft. oraz Rottelma Kft. przeciwko Komárom-Esztergom Mehyei Közigazgatási Hivatal

(Sprawa C-261/05)

(2005/C 205/24)

(Język postępowania: węgierski)

W dniu 22 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Komárom-

Esztergom Megyei Bíróság, wydanym w dniu 29 kwietnia 2005 r. w sprawie **Lakél Kft, Pár-Bau Kft. oraz Rottelma Kft. przeciwko Komárom-Esztergom Mehyei Közigazgatási Hivatal**

Komárom-Esztergom Megyei Bíróság zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Jakie kryteria pozwalają, zgodnie z szóstą dyrektywą Rady 77/388/EWG ⁽¹⁾ z dnia 17 maja 1977 r., zakwalifikować dany podatek jako podatek obrotowy?
- 2) Czy należy uznać jako posiadający charakter podatku obrotowego, podatek, w którym podstawę opodatkowania stanowi całość bądź też określona proporcja dochodów netto ze sprzedanych towarów lub świadczonych usług po odliczeniu ceny sprzedanych towarów lub wartości usług świadczonych za pomocą osób trzecich, jak również kosztów materiałów?
- 3) Czy art. 33 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że w Państwach Członkowskich winno się utrzymać tylko jeden podatek mający charakter podatku obrotowego?
- 4) W przypadku, gdy po przystąpieniu do Unii Europejskiej utrzymuje się w danym Państwie Członkowskim dwa lub więcej podatki mające charakter podatku obrotowego, to czy żądanie zapłaty podatku ze skutkiem wstecznym dokonany ze skutkiem wstecznym, odnoszące się do okresu przed przystąpieniem narusza art. 33 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-262/05)

(2005/C 205/25)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 22 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Hansa Stövlbæka i Andreea Manville'a, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Austrii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w celu pełnej transpozycji dyrektywy 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarstwa ogólnej, lekarza denty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (⁽¹⁾), a w każdym razie nie podając do wiadomości Komisji takich przepisów, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 3 stycznia 2003 r.

(⁽¹⁾) Dz.U. L 206, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-264/05)

(2005/C 205/26)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 22 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Hansa Støvlbæka i Andreea Manville'a, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w celu pełnej transpozycji dyrektywy 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarstwa ogólnej, lekarza denty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (⁽¹⁾), a w każdym razie nie podając do wiadomości Komisji takich przepisów, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 3 stycznia 2003 r.

(⁽¹⁾) Dz.U. L 206, str. 1.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI**Wybór prezesa izby złożonej z trzech sędziów**

(2005/C 205/27)

W dniu 7 lipca 2005 r. Sąd Pierwszej Instancji wybrał, zgodnie z art. 15 § 3 regulaminu, na stanowisko prezesa izby złożonej z trzech sędziów sędziego R. Garcíę-Valdecasasa, na okres od 1 października 2005 r. do 30 września 2006 r.

Przydzielenie sędziów do izb

(2005/C 205/28)

W dniu 7 lipca 2005 r. Sąd Pierwszej Instancji podjął decyzję o utworzeniu, na okres od 1 października 2005 r. do 30 września 2006 r., pięciu izb złożonych z pięciu sędziów i pięciu izb złożonych z trzech sędziów oraz o przydzieleniu sędziów do poszczególnych izb w następujący sposób:

Pierwsza izba w powiększonym składzie pięciu sędziów:

B. Vesterdorf, prezes, R. Garcíá-Valdecasas, J. D. Cooke, I. Labucka i V. Trstenjak, sędziowie;

Pierwsza izba w składzie trzech sędziów:

R. Garcíá-Valdecasas, prezes izby, J. D. Cooke, I. Labucka i V. Trstenjak, sędziowie;

Druga izba w powiększonym składzie pięciu sędziów:

J. Pirrung, prezes izby, A. Meij, N. Forwood, I. Pelikánová i S. Papasavvas;

Druga izba w składzie trzech sędziów:

J. Pirrung, prezes izby,

a) A. Meij i I. Pelikánová, sędziowie

b) N. Forwood i S. Papasavvas, sędziowie

Trzecia izba w powiększonym składzie pięciu sędziów:

M. Jaeger, prezes izby, V. Tiili, J. Azizi, E. Cremona i O. Czúcz, sędziowie;

Trzecia izba w składzie trzech sędziów:

M. Jaeger, prezes izby,

a) V. Tiili i O. Czúcz, sędziowie;

b) J. Azizi i E. Cremona, sędziowie;

Czwarta izba w powiększonym składzie pięciu sędziów:

H. Legal, prezes izby, P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka i V. Vadapalas, sędziowie;

Czwarta izba w składzie trzech sędziów:

H. Legal, prezes izby,

a) P. Lindh i V. Vadapalas, sędziowie;

b) P. Mengozzi i I. Wiszniewska-Białecka, sędziowie;

Piąta izba w powiększonym składzie pięciu sędziów:

M. Vilaras, prezes izby, M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby i K. Jürimäe, sędziowie;

Piąta izba w składzie trzech sędziów:

M. Vilaras, prezes izby,

a) M. E. Martins Ribeiro i K. Jürimäe, sędziowie;

b) F. Dehousse i D. Šváby, sędziowie;

W pierwszej izbie w składzie trzech sędziów sędziowie zasiadający z prezesem izby, tworzący skład orzekający trzech sędziów, będą wyznaczani kolejno, zgodnie z pierwszeństwem ustanowionym w art. 6 regulaminu Sądu, chyba że między sprawami istnieje będzie powiązanie. W izbach od drugiej do piątej w składzie trzech sędziów prezes izby zasiada albo z sędziami wymienionymi pod lit. a) albo z sędziami wymienionymi pod lit. b), w zależności od składu, do którego należy sędzia sprawozdawca. W sprawach, w których prezes izby jest sędzią sprawozdawcą, prezes izby zasiada z sędziami jednego bądź drugiego z tych składów na przemian, stosownie do kolejności wpisu spraw do rejestru, chyba że między sprawami istnieje powiązanie.

W odniesieniu do spraw, w których przed 1 października 2005 r. została zakończona procedura pisemna i w których w ramach procedury ustnej została przeprowadzona lub wyznaczona rozprawa, pierwsza izba w składzie trzech sędziów zasiada nadal w dotychczasowym składzie dla celów procedury ustnej, narady oraz wydania wyroku.

Skład wielkiej izby

W dniu 7 lipca 2005 r. Sąd Pierwszej Instancji zdecydował, że w okresie od 1 października 2005 r. do 30 września 2006 r. w skład wielkiej izby, złożonej zgodnie z art. 10 § 1 regulaminu z trzynastu sędziów, wchodzić będą: prezes Sądu, prezesi drugiej, trzeciej, czwartej i piątej izby w powiększonym składzie, sędziowie izby w składzie powiększonym, która orzekałaby w danej sprawie, gdyby sprawa ta została przydzielona izbie złożonej z pięciu sędziów, oraz pozostali sędziowie w liczbie niezbędnej do uzupełnienia składu wielkiej izby wyznaczeni przez prezesa Sądu spośród sędziów każdej z pozostałych izb zgodnie z porządkiem pierwszeństwem wśród sędziów danej izby, ustalonym, zgodnie z art. 6 regulaminu Sądu, na podstawie starszeństwa służbowego, według kolejności stosowanej przez trzy lata, czyli okres, na jaki wybierani są prezesi izb złożonych z pięciu sędziów.

Pełny skład

W dniu 7 lipca 2005 r. Sąd Pierwszej Instancji zdecydował zgodnie z art. 32 § 1 akapit drugi regulaminu, że jeżeli po wyznaczeniu rzecznika generalnego na podstawie art. 17 regulaminu liczba sędziów w pełnym składzie Sądu jest parzysta, ustaloną kolejnością, stosowaną przez trzy lata, czyli okres, na który wybierani są prezesi izb złożonych z pięciu sędziów, według której prezes Sądu wyznacza sędziego, który nie weźmie udziału w rozstrzygnięciu sprawy, jest odwrócony porządek pierwszeństwa ustalony na podstawie starszeństwa służbowego, zgodnie z art. 6 regulaminu, chyba że sędzia

wyznaczony w ten sposób jest sędzią sprawozdawcą. W tym przypadku wyznaczony zostanie sędzia, który zgodnie z porządkiem pierwszeństwa znajduje się bezpośrednio przed nim.

Wyznaczenie sędziego do zastępowania prezesa Sądu przy rozpatrywaniu wniosków o zarządzenie środków tymczasowych

W dniu 7 lipca 2005 r. Sąd Pierwszej Instancji podjął, zgodnie z art. 106 regulaminu, decyzję o wyznaczeniu, na okres od 1 października 2005 r. do 30 września 2006 r., sędziego R. Garcíi-Valdecasasa do zastępowania prezesa Sądu przy rozpatrywaniu wniosków o zarządzenie środków tymczasowych w przypadku, gdy prezes Sądu jest nieobecny lub nie może uczestniczyć w obradach.

Kryteria przydzielania spraw izbom

W dniu 7 lipca 2005 r. Sąd Pierwszej Instancji ustanowił zgodnie z art. 12 regulaminu, na okres od 1 października 2005 do 30 września 2006 r., następujące kryteria przydzielania spraw izbom:

1. Sprawy są przydzielane izbom złożonym z trzech sędziów niezwłocznie po wniesieniu skargi i bez uszczerbku dla uprzedniego stosowania art. 14 i 51 regulaminu.
2. Sprawy są rozdzielane między izby według czterech odrębnych porządków kolejności, zgodnych z kolejnością rejestracji spraw w sekretariacie:
 - dla spraw dotyczących stosowania reguł konkurencji odnoszących się do przedsiębiorstw, przepisów dotyczących przyznawania pomocy udzielanej przez państwa oraz przepisów dotyczących handlowych środków ochronnych;
 - dla spraw, o których mowa w art. 236 WE i w art. 152 Traktatu EWWiS;
 - dla spraw z dziedziny prawa własności intelektualnej, o których mowa w art. 130 § 1 regulaminu;
 - dla pozostałych spraw.

W ramach wspomnianych porządków kolejności pierwsza izba nie będzie brana pod uwagę przy co piątej zmianie.

Prezes Sądu Pierwszej Instancji może odstąpić od tych porządków kolejności w celu uwzględnienia powiązania między niektórymi sprawami lub w celu zapewnienia zrównoważonego podziału pracy.

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 15 czerwca 2005 r.

z dnia 15 czerwca 2005 r.

w sprawie T-17/02 Fred Olsen SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾w sprawie T-171/02 Regione autonoma della Sardegna przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾*(Pomoc państwa — Transport morski — Istniejąca pomoc — Nowa pomoc — Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym)**(Pomoc państwa — Programy pomocowe w celu restrukturyzacji małych przedsiębiorstw rolnych — Pomoc wpływająca na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi oraz zakłócająca lub grożąca zakłóceniem konkurencji — Wytyczne dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji przeżywających trudności przedsiębiorstw — Decyzja warunkowa — Terminy w postępowaniu w sprawie kontroli pomocy państwa — Ochrona uzasadnionych oczekiwań — Uzasadnienie — Interwencja — Wnioski, zarzuty i argumenty interwenienta)*

(2005/C 205/29)

(2005/C 205/30)

(Język postępowania: hiszpański)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie T-17/02 Fred Olsen SA, z siedzibą w Santa Cruz de Tenerife (Hiszpania), reprezentowana przez adwokatów R. Marín Correa oraz F. Marín Riaño, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: J. Buendía Sierra, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), popieranej przez Królestwo Hiszpanii (pełnomocnik: N. Díaz Abad, abogado del Estado, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 25 lipca 2001 r. dotyczącej sprawy pomocy państwa NN 48/2001 — Hiszpania — Pomoc państwa dla przedsiębiorstwa transportu morskiego Trasmediterránea (Dz.U. 2002, C 96, str. 4), Sąd Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym), w składzie: J. Pirrung, prezes, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová i S. Pappasavvas, sędziowie; sekretarz: J. Palacio González, główny administrator, wydał w dniu 15 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 97 z 20.4.2002

W sprawie T-171/02 Regione autonoma della Sardegna, reprezentowany przez G. Aiella i G. Albenzia, avvocati dello Stato, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, popierany przez Confederazione italiana agricoltori della Sardegna, Federazione regionale coltivatori diretti della Sardegna, Federazione regionale degli agricoltori della Sardegna, z siedzibą w Cagliari (Włochy), reprezentowane przez adwokatów F. Ciulliego i G. Dorego przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: V. di Bucci, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2002/229/WE z dnia 13 listopada 2001 r., w sprawie programu pomocowego, który Region Sardynia (Włochy) zamierza wprowadzić w życie w celu restrukturyzacji przeżywających trudności gospodarstw z sektora upraw chłonnych (Dz.U. 2002 L 77, str. 29), Sąd Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym), w składzie: H. Legal, prezes, V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras i N. J. Forwood, sędziowie, sekretarz: J. Palacio González, główny administrator, wydał w dniu 15 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Regione autonoma della Sardegna zostaje obciążony kosztami postępowania w sprawie, za wyjątkiem kosztów określonych w pkt 3 poniżej.
- 3) Confederazione italiana agricoltori della Sardegna, Federazione regionale coltivatori diretti della Sardegna oraz Federazione regionale degli agricoltori della zostają obciążone własnymi kosztami postępowania w sprawie, a także kosztami poniesionymi przez Komisję w związku z ich interwencją.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 10.8.2002

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 15 czerwca 2005 r.

w sprawach połączonych T-71/03, T-74/03, T-87/03 oraz T-91/03, Tokai Carbon Co. Ltd i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia — Rynek grafitu specjalnego — Ustalanie cen — Zarzucalność — Obliczanie wysokości grzywien — Kumulacja sankcji — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Wytyczne do obliczenia wysokości grzywien — Stosowalność — Ciężar i czas trwania naruszenia — Okoliczności łagodzące — Okoliczności obciążające — Zdolność zapłaty — Współpraca w toku postępowania administracyjnego — Sposoby zapłaty)

(2005/C 205/31)

(Język postępowania: niemiecki i angielski)

W sprawach połączonych T-71/03, T-74/03, T-87/03 oraz T-91/03, Tokai Carbon Co. Ltd z siedzibą w Tokio (Japonia), reprezentowana przez adwokatów G. van Gervena i T. Franchoo, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, Intech EDM BV z siedzibą w Lomm (Niderlandy) reprezentowana przez adwokatów M. Karla i C. Steinlego, Intech EDM AG z siedzibą Losone (Szwajcaria) reprezentowana przez adwokatów M. Karla i C. Steinlego, SGL Carbon AG, z siedzibą w Wiesbaden (Niemcy), reprezentowana przez adwokatów M. Klusmanna i P. Niggemanna przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: W. Mölls, P. Hellström, F. Castillo de la Torre i S. Rating, wspierani w sprawach T-74/03 i T-87/03 przez adwokata H.-J. Freunda, z adresem do doręczeń w Luksemburgu) mającej za przedmiot wniosek stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji C(2002)5083 final z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie zastosowania procedury z art. 81 TWE oraz art. 53 Porozumienia o EOG (Sprawa COMP/E-2/37.667 — Grafity specjalne) Sąd Pierwszej Instancji (druga izba), w składzie: J. Pirrung, prezes izby, A. W. H. Meij oraz N. J. Forwood, sędziowie; sekretarz: J. Palacio González, główny administrator, wydał w dniu 15 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

— skarga zostaje oddalona;

— strona skarżąca obciążona zostaje kosztami postępowania.

2) W sprawie T-74/03, Intech EDM BV przeciwko Komisji:

— skarga zostaje oddalona;

— strona skarżąca obciążona zostaje kosztami postępowania;

3) W sprawie T-87/03, Intech EDM AG przeciwko Komisji:

— wysokość grzywiny nałożonej na stronę skarżącą przez art. 3 decyzji COMP/E-2/37.667 ustalona zostaje na kwotę 420 000 EUR;

— art. 3 lit. h) decyzji COMP/E-2/37.667 zostaje zmieniony w ten sposób, że wspólna i solidarna odpowiedzialność Intech EDM AG ograniczona zostaje do kwoty 420 000 EUR;

— skarga zostaje oddalona w pozostałej części;

— strona skarżącą pokryje dwie trzecie własnych kosztów oraz dwie trzecie kosztów poniesionych przez Komisję, ta ostatnia pokrywa jedną trzecią własnych kosztów i jedną trzecią kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

4) W sprawie T-91/03, SGL Carbon przeciwko Komisji:

— wysokość grzywiny nałożonej na stronę skarżącą przez art. 3 decyzji COMP/E-2/37.667 ustalona zostaje na kwotę 9 641 970 EUR za naruszenie popełnione w sektorze grafitu izostatycznego;

— skarga zostaje oddalona w pozostałej części;

— strona skarżącą pokryje dwie trzecie własnych kosztów oraz dwie trzecie kosztów poniesionych przez Komisję, ta ostatnia pokrywa jedną trzecią własnych kosztów i jedną trzecią kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.5.2003

1) W sprawie T-71/03, Tokai Carbon przeciwko Komisji:

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 22 czerwca 2005 r.

w sprawie T-102/03, Centro informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia SpA (CIS) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾

(Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego — Cofnięcie pomocy finansowej — Nieuwzględnienie wydatków poniesionych przez beneficjenta pomocy — Artykuł 24 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 — Obowiązek uzasadnienia — Uwzględnienie z urzędu)

(2005/C 205/32)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie T-102/03, Centro informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia SpA (CIS) z siedzibą w Katanii (Włochy), reprezentowana przez adwokatów A. Scuderiego i G. Mottę przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: E. de March i L. Flynn, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro, z adresem do doręczeń w Luksemburgu) mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2002) 4155 z dnia 15 listopada 2002 r. w sprawie cofnięcia pomocy Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyznanej w formie globalnej dotacji na działalność centrum informacji na rzecz współpracy między przedsiębiorstwami oraz wspierania inwestycji decyzją Komisji C (93) 256/4 z dnia 16 lutego 1993 r. oraz odzyskania zaliczki wypłaconej przez Komisję na poczet tej pomocy, Sąd Pierwszej Instancji (pierwsza izba), w składzie: J. D. Cooke, prezes, R. García-Valdecasas i I. Labucka, sędziowie; sekretarz: J. Palacio González, główny administrator, wydał w dniu 22 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Decyzja C (2002) 4155 Komisji z dnia 15 listopada 2002 r. w sprawie cofnięcia pomocy Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, przyznanej decyzją C (93) 256/4 Komisji z dnia 16 lutego 1993 r., jest nieważna w części, w której cofa ona pomoc dotyczącą wydatków zrealizowanych przez Centro informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia SpA w poświadczonej kwocie 688 505 743 lirów włoskich.
- 2) Komisja obciążona zostaje własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez skarżącą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.5.2003.

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 15 czerwca 2005 r.

w sprawie T-349/03 Corsica Ferries France SAS przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc na restrukturyzację — Decyzja uznająca pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem — Wytyczne Komisji — Obowiązek uzasadnienia — Przestrzeganie warunków — Minimalny charakter pomocy)

(2005/C 205/33)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie T-349/03 Corsica Ferries France SAS z siedzibą w Bastii (Francja), reprezentowana przez adwokatów S. Rodriguesa i C. Scapela, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: C. Giolito i H. van Vliet, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), popieranej przez Republikę Francuską (pełnomocnicy: G. de Bergues i S. Ramet, z adresem do doręczeń w Luksemburgu) i przez Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA, z siedzibą w Marsylii (Francja), reprezentowaną początkowo przez adwokata H. Tassy'ego, a następnie przez adwokatów O. d'Ormessona i A. Bouina, mającej za przedmiot wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/166/WE z dnia 9 lipca 2003 r. w sprawie pomocy na rzecz restrukturyzacji, której Francja zamierza udzielić Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (Dz.U. 2004, L 61, str. 13), Sąd (trzecia izba), w składzie: M. Jaeger, prezes, V. Tiili i O. Czúcz, sędziowie; sekretarz: I. Natsinas, administrator, wydał w dniu 15 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Komisji 2004/166/WE z dnia 9 lipca 2003 r. w sprawie pomocy na rzecz restrukturyzacji, której Francja zamierza udzielić Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM).
- 2) Komisja pokrywa koszty poniesione przez skarżącą oraz koszty własne.
- 3) Republika Francuska i SNCM pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 10.1.2004

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 16 czerwca 2005 r.

w sprawie T- 352/03, **Georgio Lebedef przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich** ⁽¹⁾*(Urzednicy — Sprawozdanie z oceny — Spóźnione sporządzenie — Skarga o odszkodowanie)*

(2005/C 205/34)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie T-352/03, Georgio Lebedef, urzędnik Komisji Wspólnot Europejskich, zamieszkały w Senningerberg (Luksemburg), reprezentowany przez adwokatów G. Bouneou i F. Frabettiego, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: J. Currall i C. Berardis-Kayser, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot wniosku o zadośćuczynienie za krzywdę spowodowaną opóźnieniem w sporządzeniu sprawozdania z oceny za okres 1999-2001, Sąd Pierwszej Instancji (skład jednoosobowy: V. Tiili, sędzia), sekretarz: I. Natsinas, administrator, wydał w dniu 16 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Komisja zapłaci skarżącemu kwotę 950 EUR.
2. Skarga zostaje oddalona w pozostałej części.
3. Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 10.1.2004**WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI**

z dnia 15 czerwca 2005 r.

w sprawie T-7/04 **Shaker di L. Laudato & C. Sas przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)** ⁽¹⁾*(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Limoncello della Costiera Amalfitana shaker — Wcześniejszy krajowy słowny znak towarowy LIMONCHELO — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)*

(2005/C 205/35)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie T-7/04 Shaker di L. Laudato & C. Sas z siedzibą w Vietri sul Mare (Włochy), reprezentowana przez adwokata, F.

Sciaudone'a przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnik: M. Capostagno), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą OHIM była Limiñana y Botella, SL z siedzibą w Monforte del Cid (Hiszpania), mającej za przedmiot skargę na decyzję drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 października 2003 r. (sprawa R 933/2002-2), wydaną w postępowaniu w sprawie sprzeciwu pomiędzy Limiñana y Botella, SL a Shaker di L. Laudato & C. Sas, Sąd (trzecia izba), w składzie: M. Jaeger, prezes, J. Azizi i E. Cremona, sędziowie; sekretarz: B. Pastor, zastępca sekretarza, wydał w dniu 15 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) *Decyzja drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 24 października 2003 r. (sprawa nr R 933/2002-2) jest nieważna; odwołanie wniesione przez skarżącą do OHIM zostaje uwzględnione i w rezultacie sprzeciw zostaje oddalony.*
- 2) *OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 6.3.2004**WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI**

z dnia 22 czerwca 2005 r.

w sprawie T-19/04 **Metso Paper Automation Oy przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)** ⁽¹⁾*(Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy PAPERLAB — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Oznaczenie opisowe)*

(2005/C 205/36)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie Metso Paper Automation Oy, z siedzibą w Helsinkach (Finlandia), reprezentowanej przez adwokata J. Tanhuanpää przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnik: S. Laitinen), mającej za przedmiot skargę na decyzję pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 listopada 2003 r. (sprawa R 842/2002-1) dotyczącą wniosku o rejestrację słownego znaku towarowego PAPERLAB, Sąd (czwarta izba), w składzie: H. Legal, prezes, P. Mengozzi i I. Wiszniewska-Białecka, sędziowie; sekretarz: B. Pastor, zastępca sekretarza, wydał w dniu 22 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 71 z 20.3.2004

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 22 czerwca 2005 r.

w sprawie T-34/04 Plus Warenhandelsgesellschaft mbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego zawierającego element słowny „Turkish Power” — Wcześniejszy słowny znak towarowy POWER — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2005/C 205/37)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie T-34/04 Plus Warenhandelsgesellschaft mbH, z siedzibą w Mülheim (Niemcy), reprezentowana przez adwokata B. Piepenbrinka przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnik: G. Schneider), w której drugą stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM byli Joachim Bälz i Friedmar Hiller, zamieszkali w Stuttgarcie (Niemcy), mającej za przedmiot skargę na decyzję drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 listopada 2003 r. (sprawa R 620/2002-2), wydaną w postępowaniu w sprawie sprzeciwu między spółką Tengelmann Warenhandelsgesellschaft a J. Bälzem i F. Hillerem, Sąd (czwarta izba), w składzie: H. Legal, prezes, P. Lindh i V. Vadapalas, sędziowie; sekretarz: C. Kristensen, administrator, wydał w dniu 22 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2004

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 15 czerwca 2005 r.

w sprawie T-186/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego SPAFORM — Wcześniejsze słowne znaki towarowe SPA i SPA THERMES — Odrzucenie części sprzeciwu — Zasada 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95)

(2005/C 205/38)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie T-186/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, reprezentowana przez L. de Brouwera, E. Cornu, É. De Gryse'a i D. Moreau przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnik: M. G. Schneider), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą OHIM, występującą przed Sądem w charakterze interwenienta, jest Spaform Ltd, z siedzibą w Southampton (Zjednoczone Królestwo), reprezentowana przez J. Gardnera i A. Howard, barristers, mającej za przedmiot skargę na decyzję czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 lutego 2004 r. (sprawa R 827/2002-4), wydaną w postępowaniu w sprawie sprzeciwu między Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV i Spaform Ltd, Sąd Pierwszej Instancji (druga izba), w składzie: J. Pirrung, prezes, N. J. Forwood i S. Papasavvas, sędziowie, sekretarz: B. Pastor, zastępca sekretarza, wydał w dniu 15 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Stwierdza się nieważność części decyzji czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 25 lutego 2004 r. (sprawa R 827/2002-4) w zakresie, w jakim uznaje ona za niedopuszczalny sprzeciw oparty na art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, dotyczący znaku towarowego SPA zarejestrowanego w krajach Beneluxu pod nr 389 230.

2) Skarga zostaje oddalona w pozostałej części.

3) OHIM poniesie swoje własne koszty postępowania, a także koszty poniesione przez skarżącą.

4) Interwenient poniesie swoje własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 201 z 7.8.2004

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 2 czerwca 2005 r.

w sprawie T-326/03 Hippocrate Vounakis przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich⁽¹⁾**(Urzednicy — Awans — Art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego — Wczesniejszy sprzeciw — Terminy — Przeszkoda bezwzględna — Niedopuszczalność)**

(2005/C 205/39)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie T-326/03 Hippocrate Vounakis, urzędnik Komisji Wspólnot Europejskich zam. w Wezembeek-Oppem (Belgia) reprezentowany przez S. Orlandiego, A. Coolena, J.-N. Louisa i E. Marchal, avocats, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot skargę o uchylenie decyzji Komisji o odmowie awansowania skarżącego na stopień A 4 w ramach postępowania w sprawie awansów za rok 2002, Sąd (trzecia izba), w składzie: M. Jaeger, Prezes, V. Tiili i M. O. Czúcz, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 2 czerwca 2005 r. r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. 289 z 29.11.2003

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 24 maja 2005 r.

w sprawie T-330/04 Jörg-Michael Fetzer przeciwko Parlamentowi Europejskiemu⁽¹⁾**(Kwestie incydentalne — Zarzut niedopuszczalności — Uływ terminu na wniesienie skargi — Oczywista niedopuszczalność)**

(2005/C 205/40)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie T-330/04 Jörg-Michael Fetzer, zamieszkały w Tübingen (Niemcy), reprezentowany przez M. Bauera, Recht-

sanwalt, przeciwko Parlamentowi Europejskiemu (pełnomocnicy: N. Lorenz i L. G. Knudsen, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot uchylenie decyzji komisji egzaminacyjnej konkursu PE/96/A, na mocy której skarżący nie został wpisany na listę rezerwową w ramach tego konkursu i ewentualnie, zasądzenie od pozwanej odpowiedniego odszkodowania, Sąd Pierwszej Instancji (trzecia izba) w składzie: M. Jaeger, prezes, J. Azizi i E. Cremona, sędziowie, sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 24 maja 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

1. Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
2. Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 z 20.11.2004.

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 26 maja 2005 r.

w sprawie T-377/04 Bart Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich⁽¹⁾**(Urzednicy — Postępowanie w sprawie awansów w 2003 r. — Decyzja o odmowie awansu — Skarga o uchylenie — Upřednie zażalenie administracyjne — Tożsamość przedmiotu i podstawy — Termin na złożenie zażalenia — Oczywista niedopuszczalność)**

(2005/C 205/41)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie T-377/04 Bart Nijs, urzędnik Trybunału Obrachunkowego Wspólnot Europejskich, zamieszkały w Bereldange (Luksemburg), reprezentowany przez adwokata F. Rollingera z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: T. Kennedy, J.-M. Stenier i M. Bavendamm, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot wnioski o uchylenie decyzji Trybunału Obrachunkowego Wspólnot Europejskich — wydanej w ramach postępowania w sprawie awansów w 2003 r. — odmawiającej skarżącemu awansu do grupy szaszerogowania LA5, Sąd (druga izba), w składzie: J. Pirrung, prezes, A.W.H. Meij i I. Pelikánová, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 26 maja 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 284 z 20.11.2004

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 27 maja 2005 r.

w sprawie T-485/04 Agence de coopération des bibliothèques et centres de documentation en Bretagne (COBB) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Niedopuszczalność — Pisma procesowe niepodlegające publikacji i doręczeniu — Obowiązek zainteresowanego wystąpienia z wnioskiem o wydanie odpisu w rozsądnym terminie — Wniesienie skargi po upływie terminu)

(2005/C 205/42)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie T-485/04 Agence de coopération des bibliothèques et centres de documentation en Bretagne (COBB), z siedzibą w Rennes (Francja), reprezentowana przez adwokata J.-P. Martina, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: L. Flynn, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 września 2003 r. wyłączającej akcję „Réseau des périodiques de Bretagne, année 1999” (Sieć periodyków Bretanii, rok 1999) z wydatków kwalifikujących się do finansowania z programu „Cél 5b Bretania 1994-1999”, uruchomionego w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFFR), Sąd (druga izba), w składzie: J. Pirrung, prezes, N.J. Forwood i S. Pappasavvas, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 27 maja 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 57 z 5.3.2005

POSTANOWIENIE PREZESA SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 2 czerwca 2005 r.

w sprawie T-125/05 R, Umwelt- und Ingenieurtechnik GmbH Dresden przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Procedura udzielenia zamówienia — Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych — Brak okoliczności niecierpiących zwłoki)

(2005/C 205/43)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie T-125/05 R, Umwelt- und Ingenieurtechnik GmbH Dresden z siedzibą w Dreźnie (Niemcy), reprezentowanej przez H. Robla, adwokata, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: M. Wilderspin i S. Fries, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot, tytułem żądania głównego, wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji w sprawie nieudzielenia skarżącej części nr 2 zamówienia publicznego EuropeAid/119151/D/S/UA pod nazwą „Projekt modernizacji elektrowni jądrowych w południowej Ukrainie” i udzielenia go innemu przedsiębiorstwu, oraz tytułem żądania ewentualnego wniosek o zarządzenie innych środków tymczasowych, Prezes Sądu wydał w dniu 2 czerwca 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Wniosek o zarządzenie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2005 r. przez Hippocrate'a Vounakisa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-214/05)

(2005/C 205/44)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 27 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Hippocrate'a Vounakisa, zamieszkałego w Wezembeek-Oppem (Belgia), reprezentowanego przez Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena, Jeana-Noëla Louisa i Etienne'a Marchala, avocats, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- 1) uchylenie decyzji Komisji dotyczącej przyjęcia sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za 2003 r.,
- 2) obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wnosi o uchylenie sprawozdania z przebiegu swojej kariery zawodowej w 2003 r. Na poparcie swojej skargi podnosi on, że zaskarżone sprawozdanie naruszyło art. 43 regulaminu pracowniczego, jego ogólne przepisy wykonawcze, jak również obowiązek uzasadnienia i dotknięte było oczywistym błędem w ocenie. W tym kontekście, skarżący wymienia kilka niespójności, jakie jego zdaniem istnieją między przyznanymi mu ocenami, a odpowiednimi komentarzami.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2005 r. przez Marie-Yolande Beau przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-215/05)

(2005/C 205/45)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 27 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Marie-Yolande Beau, zamieszkałej w Paryżu, reprezentowanej przez adwokatów: Georges Vandersandena i Laure Levi przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji organu powołującego (AIPN) oddalającej wniosek skarżącej o uznanie, że choroba, na którą cierpi, ma podłoże zawodowe i obciążającej ją kosztami honorariów i innych opłat wybranego przez nią lekarza oraz połową honorariów i innych opłat lekarza trzeciego,

- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w niniejszym postępowaniu sprzeciwia się odrzuceniu przez AIPN wniosku o uznanie, zgodnie z art. 73 regulaminu pracowniczego, że choroba, na którą cierpi, ma podłoże zawodowe.

W tym zakresie twierdzi ona, że jej poważne problemy z układem oddechowym rozpoczęły się na początku 1996 r., chociaż w chwili zatrudnienia w 1988 r. była zdrowa. Ponadto, na mocy decyzji została jej przyznana renta inwalidzka.

Na poparcie swoich wniosków skarżąca utrzymuje, że komisja lekarska:

- nienależycie zinterpretowała pojęcie choroby zawodowej i nie wykonała powierzonego jej zadania. Komisja lekarska nie odpowiedziała w swoim sprawozdaniu na pytanie czy czynnik zawodowy był jednym z czynników, czy też decydującym czynnikiem w rozwoju jej stanu chorobowego. W tym zakresie fakt, że skarżąca nadal cierpi, po ustaniu jej zajęć zawodowych, na pewne problemy zdrowotne nie oznacza, że ten stan chorobowy nie mógł mieć podłoża zawodowego. Ponadto komisja nie wypowiedziała się w zakresie ewentualnego zastosowania, w niniejszym przypadku, art. 14 regulaminu pracowniczego;

- zważywszy na wyraźnie różne sprawozdania lekarskie, nie przedstawiła przepisowo uzasadnień dla swoich wniosków;

- nie uwzględniła miarodajnych sprawozdań lekarskich;

- oparła swoje wnioski o niekompletne sprawozdanie;

- poddała skarżącą badaniom na funkcjonowanie układu oddechowego, które — w przeciwieństwie do ewentualnego specyficznego testu reakcji na tytoń, którego nie wykonano — nie mogą być miarodajne.

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2005 r. przez Marker Völkl International GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-217/05)

(2005/C 205/46)

(Język, w którym została sporządzona skarga: niemiecki)

W dniu 3 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Marker Völkl International GmbH, z siedzibą w Baar (Szwajcaria), reprezentowanej przez adwokata J. Bauera, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Uczestnikiem postępowania przed pierwszą Izby Odwoławczą była również Icon Health & Fitness Italia S.P.A, z siedzibą w Perugii (Włochy).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 1 kwietnia 2005 r. w sprawie R 708/2004-1;
- 2) obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	Skarżąca
Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:	Słowny znak towarowy „MOTION” dla towarów z klasy 25 i 28 (zgłoszenie nr 2 099 687)
Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:	Icon Health & Fitness Italia S.P.A
Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:	Słowny znak towarowy „FIT MOTION” dla towarów z klasy 25 i 28 (wspólnotowy znak towarowy nr 2 099 87)
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Odrzucenie zgłoszenia nr 2 099 687
Decyzja Izby Odwoławczej:	Nieuwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty:

Decyzja Izby Odwoławczej narusza art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, ponieważ w odniesieniu do porównywanych znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd z uwagi na to, że znak, na który powołano się w sprzeciwie, pozbawiony jest charakteru odróżniającego, tudzież posiada charakter mało odróżniający, a podobieństwo porównywanych znaków towarowych jest niewielkie.

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2005 r. przez Martę Andreasen przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-219/05)

(2005/C 205/47)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 6 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Marty Andreasen, zamieszkałej w Barcelonie (Hiszpania), reprezentowanej przez adwokatów Julienu Leclère'a i Jean-Marie Verlaine'a, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji w sprawie Marta Andreasen przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich o usunięciu jej ze stanowiska, wydanej przez Komisję Wspólnot Europejskich w dniu 13 października 2004 r. (SEC 2004 12 57 FINAL), a w konsekwencji przywrócenie skarżącej stanowiska urzędnika w tym samym stopniu i grupie zaszerogowania (tj. A2 — AD15) z powodu naruszenia art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz art. 6, 9, 10 i 24 załącznika IX do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich,

- zobowiązanie Komisji Wspólnot Europejskich do zapłaty odszkodowania w wysokości odpowiadającej łącznej kwocie wynagrodzeń przypadających od dnia wejścia w życie zaskarżonej decyzji do dnia wydania przez Sąd orzeczenia w niniejszej sprawie, tytułem szkody majątkowej poniesionej przez skarżącą, tj. 12.300 EUR za każdy miesiąc,
- zobowiązanie Komisji Wspólnot Europejskich do zapłaty kwoty w wysokości 1.000.000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,
- ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia przez Sąd żądania głównego skarżącej, zobowiązanie Komisji Wspólnot Europejskich do zapłaty całkowitej kwoty obejmującej:
 - (i) wszystkie wynagrodzenia, jakie przypadłyby skarżącej do osiągnięcia przez nią wieku 65 lat (oficjalny wiek emerytalny),
 - (ii) odpowiednio, składki skarżącej na fundusz emerytalny,
 - (iii) 1.000.000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,
- zobowiązanie Komisji do zapłaty kwoty w wysokości 12.000 EUR na rzecz skarżącej tytułem wydatków przez nią poniesionych, nie wliczonych do kosztów postępowania,
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania oraz wydatków.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 11 grudnia 2001 r. skarżąca została powołana na stanowisko księgowego Komisji oraz dyrektora ds. wykonania budżetu. W dniu 22 maja 2002 r. została odsunięta od stanowiska księgowego. Od dnia 28 sierpnia 2002 r. skarżącą zawieszono w pełnieniu obowiązków i wszczęto wobec niej postępowanie dyscyplinarne. W marcu 2004 r. została powołana Komisja dyscyplinarna. W następstwie zaleceń wydanych przez tę komisję, na podstawie zaskarżonej decyzji skarżąca została usunięta z tych stanowisk.

W pierwszym zarzucie skarżąca podnosi nieważność postępowania, które doprowadziło do usunięcia jej ze stanowiska, ponieważ nie spełniało ono wymogu bezstronności i niezależności przewidzianego w art. 8 załącznika IX do regulaminu pracowniczego oraz w art. 6 europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. W tym kontekście skarżąca stwierdza po pierwsze, że członkowie komisji rozpatrujący początkowo postawione jej zarzuty, wchodzili w skład organu powołującego, który wydał decyzję o usunięciu jej ze stanowiska, a po drugie, że w skład komisji dyscyplinarnej wchodzili niemal wyłącznie urzędnicy Komisji, poza jedną osobą.

W zarzucie drugim skarżąca zaznacza wprawdzie, że decyzja o usunięciu jej ze stanowiska stanowi drugą zastosowaną wobec niej karę dyscyplinarną, opartą na tych samych okolicznościach faktycznych, które doprowadziły do jej zawieszenia w pełnieniu obowiązków, a zatem kara ta została nałożona z naruszeniem art. 9 załącznika IX do regulaminu pracowniczego. W tym samym zarzucie skarżąca zwraca uwagę na niedotrzymanie terminów ustalonych w art. 24 wspomnianego załącznika. Zdaniem skarżącej niedotrzymanie terminu stanowi również naruszenie art. 6 europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Skarżąca podnosi ponadto brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji oraz niewspółmierność zastosowanej wobec niej kary.

Skarga wniesiona w dniu 7 czerwca 2005 r. przez Kurta Jacobsa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-220/05)

(2005/C 205/48)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 7 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Kurta Jacobsa, zamieszkałego w Brugii (Belgia), reprezentowanego przez adwokata Lucasa Vogela przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) uchylenie decyzji wydanej przez organ powołujący w dniu 11 lutego 2005 r., doręczonej skarżącemu w dniu 14 lutego 2005 r., z którą zapoznał się on w dniu 27 lutego 2005 r., oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącego w dniu 16 listopada 2004 r., w którym domagał się on uchylenia trzech kolejno wydanych decyzji w dniach: 16 sierpnia 2004 r., 24 sierpnia 2004 r. oraz 31 sierpnia 2004 r. w zakresie, w jakim ustalały one przy naborze jego grupę zaszerogowania na poziomie B*3, stopień 2 oraz ustalały jego wynagrodzenie podstawowe na poziomie 3.101,85 EUR;
- 2) o ile jest to konieczne, uchylenie również decyzji z dnia 16 sierpnia 2004 r., 24 sierpnia 2004 r. oraz 31 sierpnia 2004 r., na które zostało wniesione wspomniane wyżej zażalenie;
- 3) zasądzenie od Komisji kwoty 250.000 EUR tytułem odszkodowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący występował w charakterze kandydata w konkursie otwartym COM/B/1/02 mającym na celu utworzenie listy rezerwowej asystentów administracyjnych w grupie zaszeregowania B5 lub B4. Jako laureat tego konkursu w dniu 20 kwietnia 2004 r. otrzymał on za pośrednictwem poczty elektronicznej ofertę pracy ze strony DG RELEX, jednostki organizacyjnej Komisji. W dniu 21 kwietnia 2004 r. przyjął on tę ofertę. Decyzja o powołaniu została jednakże wydana dopiero w dniu 31 sierpnia 2004 r. Wcześniej skarżący musiał rozwiązać umowę, która wiązała go z poprzednim pracodawcą. Na podstawie nowych przepisów regulaminu pracowniczego, które weszły w życie w dniu 1 maja 2004 r. został on zatrudniony w grupie zaszeregowania B*3, stopień 2, podczas gdy poprzednia grupa zaszeregowania B5, o której była mowa w ogłoszeniu o naborze odpowiada nowej grupie zaszeregowania B*5. Stąd wynagrodzenie podstawowe skarżącego jest wyraźnie niższe od tego, które otrzymywałby w ramach starego systemu.

Skarżący wnosi zatem o uchylenie zaskarżonych decyzji dotyczących jego powołania i ustalenia jego grupy zaszeregowania, jak również o odszkodowanie rzekomo poniesionej szkody. W ramach pierwszego zarzutu utrzymuje on, że miało miejsce naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań, obowiązku staranności administracji, jak również postanowień zawartych w ogłoszeniu o naborze. W tych kontekście stwierdza on również, że decyzja o jego zatrudnieniu została podjęta faktycznie przed wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego, w drodze wymiany poczty elektronicznej w dniach 20 i 21 kwietnia 2004 r.

Skarżący podnosi ponadto, na podstawie swojego drugiego zarzutu, naruszenie zasady niedyskryminacji z uwagi na to, że został zatrudniony w niższej grupie zaszeregowania niż grupa przewidziana w ogłoszeniu o naborze i w której zatrudnieni zostali inni laureaci tego samego konkursu.

Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2005 r. przez Oliviera Chassagne'a przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-224/05)

(2005/C 205/49)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 10 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga **Oliviera Chassagne'a**,

zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokatów Stéphane'a Rodriguesa i Yolę Minatchy.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie, że art. 8 załącznika VII do nowego regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich jest sprzeczny z prawem i w związku z tym nie znajduje zastosowania wobec skarżącego;
- zasądzenie na rzecz skarżącego symbolicznej kwoty jednego (1) EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kwoty siedmiu tysięcy trzystu siedemdziesięciu dwóch (7372) EUR tytułem naprawienia poniesionej szkody majątkowej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący — urzędnik Komisji pochodzący z Wyspy Réunion, będącej francuskim departamentem zamorskim — wniósł skargę w następstwie oddalenia złożonego przezeń zażalenia na informację o wysokości wynagrodzenia za miesiąc sierpień 2004 r. zawierającą zwrot rocznych kosztów podróży.

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący wskazuje na sprzeczność z prawem art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, który dotyczy zwrotu kosztów podróży do miejsca pochodzenia funkcjonariusza. Jego zdaniem przepis ten sprzeczny jest z prawem wspólnotowym z uwagi na to, że wprowadza wielopłaszczyznową nierówność traktowania ze względu na miejsce pochodzenia urzędników, jak również zawiera sprzeczne z art. 12 i 299 WE postanowienia, które są dyskryminujące w stosunku do urzędników pochodzących z francuskich departamentów zamorskich, a także dyskryminują ze względu na przynależność państwową, fakt przynależności do określonej mniejszości językowej, pochodzenie etniczne oraz rasę.

Zdaniem skarżącego powyższe uregulowanie sprzeczne jest także z innymi ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, takimi jak: obowiązek uzasadniania aktów, zasada proporcjonalności, przejrzystości i dobrej administracji, jak również zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz zasada pewności prawa.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2005 r. przez Guido Stracka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-225/05)

(2005/C 205/50)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 17 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Guido Stracka, Kolonia (Niemcy), reprezentowanego przez adwokata J. Mosara, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przyjęcie do wiadomości skargi wniesionej przez stronę skarżącą na podstawie art. 91 regulaminu pracowniczego;
- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- uchylenie odmownej decyzji wydanej przez Komisję w postępowaniu odwoławczym w dniu 22 marca 2005 r.;
- uchylenie odmownej decyzji Komisji z dnia 19 listopada 2003 r.;
- unieważnienie procedury konkursowej COM/A/057/04;
- nakazanie Komisji zapłaty na rzecz strony skarżącej odszkodowania w wysokości 5.000 Euro z tytułu strat moralnych powstałych w wyniku niezgodnego z prawem przeprowadzenia procedury konkursowej oraz udzielenia decyzji odmownej z opóźnieniem, dopiero po wielokrotnych wezwaniach skarżącego;
- obciążenie Komisji pełnymi kosztami postępowania, jak również pozostałymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wziął udział w procedurze konkursowej COM/A/057/04. Pismem z dnia 19 listopada 2004 r. Komisja poinformowała skarżącego, że jego kandydatura nie została wzięta pod uwagę. W decyzji Komisji z dnia 18 marca 2005 r. odwołanie skarżącego nie zostało pozytywnie rozpatrzone. Niniejsza skarga zmierza do uchylenia decyzji organu powołującego z dnia 19 listopada 2004 r. w brzmieniu decyzji wydanej w postępowaniu odwoławczym z dnia 18 marca 2005 r. oraz do unieważnienia procedury konkursowej COM/A/057/04.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca powołuje się na pięć zarzutów. Po pierwsze podnosi, że postępowanie kwalifikacyjne narusza decyzję Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 28 kwietnia 2004 r. dotyczącą średniego szczebla kierowniczego (C(2004)15997, VM 73-2004) [tłumaczenie nieoficjalne], ponieważ w składzie komisji kwalifikacyjnej nie zasiadał członek innej dyrekcji generalnej. Ponadto strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 11 i art. 22a ust. 3 regulaminu pracowniczego, gdyż dwóch członków komisji kwalifikacyjnej uczestniczyło w wyborze kandydatów. Po trzecie strona skarżąca przywołuje naruszenie art. 2, 4, 5, 7 i 29 regulaminu pracowniczego, ponieważ organ powołujący nie dokonał jej zdaniem wyboru najlepszego kandydata. Dodatkowo decyzja odmowna z dnia 19 listopada 2004 r. narusza art. 25 regulaminu pracowniczego, gdyż nie zawiera uzasadnienia. W końcu strona skarżąca podnosi naruszenie zasady dobrej administracji określonej w art. 41 Karty Praw Podstawowych i zasady opieki, gdyż skarżący nie został należycie poinformowany o dokonaniu wyboru innego kandydata na to stanowisko.

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2005 r. przez Dimitrę Lantzoni przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-226/05)

(2005/C 205/51)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 14 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Dimitry Lantzoni, zamieszkałej w Luksemburgu, reprezentowanej przez Michèle Bouché, avocat, przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Trybunału Sprawiedliwości kwoty 50 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę moralną poniesioną przez skarżącą na skutek rażących nieprawidłowości, które spowodowały blokadę jej kariery,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 3 czerwca 2004 r. skarżąca, urzędnik Trybunału Sprawiedliwości, złożyła wniosek o odszkodowanie za szkodę materialną i krzywdę moralną, jaką poniosła ona na skutek blokady jej kariery od momentu wprowadzenia w 2000 r. nowego systemu awansowania. Ponieważ ten wniosek, jak również jej zażalenie zostały odrzucone, skarżąca wniosła niniejszą skargę. Na poparcie swoich żądań twierdzi ona, iż rzeczona blokada jej kariery, jak również poniesione przez nią szkoda materialna i krzywda moralna są wynikiem rażących i powtarzających się nieprawidłowości oraz beczynności administracji Trybunału, zarówno na etapie sprawozdań z oceny, jak i punktów awansu przyznawanych na tej podstawie.

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2005 r. przez Vesselinę Ranguelovą przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-227/05)

(2005/C 205/52)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 13 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Vesseliny Ranguelovej, zamieszkałej w Bergen (Niderlandy), reprezentowanej przez adwokatów Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) uchylenie decyzji Komisji zaszeregowującej ją do grupy A*6,
- 2) obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca została zatrudniona przez Komisję jako członek personelu tymczasowego na stanowisku, poziom odpowiedzialności którego został w ogłoszeniu o naborze ustalony poprzez odniesienie do grup zaszeregowania A7 — A4, które w nowym systemie odpowiadają grupom zaszeregowania A*8 — A*12. Przy zatrudnieniu została ona jednak zaszeregowana do grupy A*6.

Skarżąca podważa tę decyzję podnosząc takie same zarzuty jak skarżący w sprawie T-196/05.

Skarga wniesiona 15 czerwca 2005 r. przez AEPI A.E. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-229/05)

(2005/C 205/53)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 15 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Elliniki Etairia proso Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias, spółki z siedzibą w Maroussi Attikis, reprezentowanej przez adwokata T. Asprogerakasa-Grivasa, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu Komisji Wspólnot Europejskich jako niezgodnego z prawem i stwierdzenie, że praktyka stosowana przez wskazane w skardze spółki zarządzające prawami pokrewnymi narusza prawo wspólnotowe;
- uwzględnienie jej wniosku o sygn. 2001/4372,56(2001)A/3603/2 oddalonego przez zaskarżony akt;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania i kosztami pomocy prawnej pełnomocnika strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca, będąca spółką prowadzącą w Grecji działalność polegającą na grupowym zarządzaniu prawami własności intelektualnej w dziedzinie muzyki złożyła do Komisji Wspólnot Europejskich wniosek o stwierdzenie naruszenia art. 81 i 82 WE przez spółki Erato, Apollon i Grammo, które są odpowiedzialne za zarządzanie prawami pokrewnymi odpowiednio piosenkarzy, muzyków grających na instrumencie muzycznym oraz studiów nagrań i producentów. We wniosku strona skarżąca wskazała, że spółki te, mające w Grecji monopol na prawa pokrewne we wskazanych sektorach, działając w porozumieniu ustaliły w odniesieniu do praw pokrewnych bardzo wysokie stawki wynagrodzenia, z takim skutkiem, że wiele przedsiębiorstw branży rozrywkowej, nie będąc w stanie ich uiścić, zaprzestało używania muzyki w ramach w swojej dziedziny, przez co autorzy utworów muzycznych, członkowie strony skarżącej, zostali pozbawieni swoich praw własności intelektualnej.

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji oddalającej jej wniosek. Skarżąca podnosi, że Komisja błędnie uznała, że nie występuje ryzyko naruszenia funkcjonowania wspólnego rynku, ponieważ wszystkie zaangażowane strony mają swoje siedziby w Grecji. Zdaniem strony skarżącej sama okoliczność, iż naruszenie zasad konkurencji następuje wyłącznie na terytorium jednego Państwa Członkowskiego, nie jest wystarczająca, aby uznać to naruszenie za nieistotne. Ponadto strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie dokonała oceny wszystkich zarzutów przedstawionych we wniosku. W końcu strona skarżąca podnosi, że odnośne naruszenie może wywrzeć negatywny wpływ na handel pomiędzy państwami.

przez A.H. de Boscha Kempera-de Hilster, lawyer, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 kwietnia 2005 r. w sprawie R 823/2004-(GOLF USA);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłoszony znak towarowy: Słowny znak towarowy GOLF USA, Towary i usługi: Towary i usługi z klasy 25 (obuwie sportowe, okrycia wierzchnie), 28 (artykuły sportowe, z uwzględnieniem kijów golfowych) oraz 35 (sprzedaż artykułów sportowych)

Decyzja będąca przedmiotem odwołania przed Izłą Odwoławczą: Decyzja eksperta odrzucająca zgłoszenie

Decyzja Izby Odwoławczej: Nieuwzględnienie odwołania

Zarzuty skargi: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2005 r. przez Golf USA Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-230/05)

(2005/C 205/54)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 24 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Golf USA Inc., z siedzibą w Oklahoma City, Oklahoma, USA, reprezentowanej

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2005 r. przez spółkę Corsica Ferries France przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-231/05)

(2005/C 205/55)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 15 czerwca do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga spółki Corsica Ferries France z siedzibą w Bastii (Francja), reprezentowanej przez adwokatów Stéphane'a Rodriguesa i Alice Jaume przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie przekazania przez Francję drugiej transzy pomocy na rzecz restrukturyzacji Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM);
2. obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty:

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji C(2004)4751 wersja ostateczna z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie ogłoszenia zgodności z zasadami wspólnego rynku pod pewnymi warunkami przekazania przez Francję drugiej transzy pomocy na rzecz restrukturyzacji Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) [pomoc nr C 58/2002 dawniej N 118(2002)]. Decyzja ta idzie w ślady decyzji z dnia 9 lipca 2003 r. warunkowo dopuszczającej pierwszą transzę tej pomocy na restrukturyzację.

Na poparcie swoich żądań skarżąca spółka powołuje się na naruszenie art. 87 Traktatu WE i przepisów przyjętych w celu jego wykonania, istotnych z punktu widzenia niniejszej sprawy, a mianowicie po pierwsze warunków określonych w ww. decyzji z dnia 9 lipca 2003 r., a po drugie warunków wynikających z wytycznych wspólnotowych Komisji z 1977 r. dotyczących pomocy państwa na rzecz transportu morskiego⁽¹⁾ [tłumaczenie nieoficjalne] i wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽²⁾, w wersji obowiązującej w chwili wszczęcia procedury wyjaśniającej odnośnie do spornej pomocy.

Skarżąca nadmienia w tym względzie, że wbrew decyzji z dnia 9 lipca 2003 r., udziały SNCM w Compagnie Corse Méditerranée nie zostały zbyte. Ponadto SNCM wciąż stosowała politykę cenową nastawioną na oferowanie niższych cen niż konkurencja.

Ponadto, co się tyczy ww. wytycznych wspólnotowych, plan restrukturyzacji przedstawiony przez Republikę Francuską nie został w całości wdrożony. Co więcej wielkość pomocy nie była ograniczona do niezbędnego minimum.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 5.7.1997, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2005 r. przez Gerrita Bethuyne'a i 4 innych urzędników przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-234/05)

(2005/C 205/56)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 13 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Gerrita Bethuyne'a, zamieszkałego w Dentergem (Belgia) i 4 innych urzędników, reprezentowanych przez adwokatów Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) uchylene decyzji powołujących skarżących na urzędników Wspólnoty Europejskiej w zakresie, w jakim określają one ich grupę zaszerogowania przy naborze, na podstawie art. 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego.
- 2) obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Zarzuty i argumenty podnoszone przez skarżących są identyczne z zarzutami i argumentami w sprawie T-130/05⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 28.5.2005, str. 31

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2005 r. przez Jana Sifferta przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-235/05)

(2005/C 205/57)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 20 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Jana Sifferta, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokatów Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- 1) uchylenie decyzji, na mocy której skarżący został powołany na urzędnika Wspólnot Europejskich, w zakresie, w jakim określa ona przy jego naborze grupę zaszeregowania na podstawie art. 12 załącznika XIII regulaminu pracowniczego;
- 2) obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne z podniesionymi w sprawie T-130/05 Albert-Bousquet i in. przeciwko Komisji ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 28.5.2005, str. 31

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2005 r. przez Willema Aldershoffa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-236/05)

(2005/C 205/58)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 17 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Willema Aldershoffa, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokatów Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena, Jeana — Noëla Louisa i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji oceniającej przebieg jego kariery za okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r.
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Na poparcie swej skargi skarżący w pierwszej kolejności podnosi zarzut popełnienia oczywistego błędu w ocenie okoliczności, że za jego wydajność nie została mu przyznana ocena „Wyróżniająco” lub „Bardzo dobrze”, chociaż w swej opinii osiągnął on — a wręcz wyszedł poza — swe cele i to

pomimo napotkanych w swym miejscu pracy szczególnych trudności.

Skarżący podnosi następnie zarzut rzekomej sprzeczności pomiędzy, z jednej strony, zawartymi w tej ocenie komentarzami, które jego zdaniem wskazują na poprawę ze względu na to, że wyszedł on poza swe cele, a, z drugiej strony, ocenami, które zostały mu przyznane i które jego zdaniem znajdują się poniżej średniej.

Wreszcie skarżący podnosi zarzut braku właściwego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2005 r. przez Éditions Odile Jacob SAS przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-237/05)

(2005/C 205/59)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 17 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga spółki Éditions Odile Jacob SAS z siedzibą w Paryżu, reprezentowanej przez adwokatów Wilko van Weerta i Oliviera Frégeta przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji odmawiającej podania do wiadomości skarżącej dokumentów, o co ta wniosła zważywszy, że:
 - Komisja nie przystąpiła do rzeczowego i indywidualnego badania każdego z dokumentów, o dostęp do których wniosła skarżąca;
 - Komisja błędnie zastosowała wyjątki, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1039/2001;
 - Komisja naruszyła, w każdym razie, prawo skarżącej do częściowego dostępu do żądanych dokumentów;
 - Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności nie równoważąc zastosowania wyjątków zawartych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1039/2001 z wyższym interesem, który uzasadnia wydanie dokumentów;

2) obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wniosła do Sądu dwie skargi o stwierdzenie nieważności: pierwszą (sprawa T-279/04) ⁽¹⁾ na decyzję Komisji z dnia 7 stycznia 2004 r. uznającą za zgodną ze wspólnym rynkiem i z umową o EOG koncentrację mającą na celu przejęcie wyłącznej kontroli nad aktywami spółki Vivendi Universal Publishing przez spółkę Lagardère, pod warunkiem przestrzegania pewnych zobowiązań przez nią podjętych (sprawa COMP.M/2978 — Lagardère/Natexis/VUP) oraz drugą (sprawa T-452/04) ⁽²⁾ na decyzję Komisji z dnia 30 lipca 2004 r. dotyczącą dopuszczenia Wendel Investissement jako nabywcy zbywanych aktywów zgodnie z decyzją z dnia 7 stycznia 2004 r.

W dniu 27 stycznia 2005 r. skarżąca zwróciła się, na podstawie art. 255 WE oraz rozporządzenia nr 1049/2001, do Komisji o dostęp do pewnych dokumentów dotyczących tej samej sprawy. Komisja podała do jej wiadomości wyłącznie jeden z dokumentów podnosząc co do pozostałych wyjątki od zasady publicznego dostępu do dokumentów. W dniu 18 lutego 2005 r. skarżąca ponowiła wniosek, który również został odrzucony przez Komisję w dniu 7 kwietnia 2005 r.

W uzasadnieniu swojej skargi na tę ostatnią decyzję, skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest nieważna w związku z tym, że została oparta o badanie kategorii żądanych dokumentów zamiast rzeczowego i indywidualnego badania każdego dokumentu z osobna.

Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie zastosowania każdego z wyjątków zawartych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001, na których oparła się odrzucając sporny wniosek, tzn. ochrony celów dochodzenia, ochrony interesów handlowych, ochrony procesu decyzyjnego oraz ochrony porady prawnej Komisji. Według niej Komisja nie zastosowała we właściwy sposób żadnego z wyjątków.

Skarżąca twierdzi również, że Komisja naruszyła jej prawo do przynajmniej częściowego dostępu do żądanych dokumentów.

Wreszcie skarżąca podnosi naruszenie zasady proporcjonalności z uwagi na to, że Komisja nie zrównoważyła wyjątków, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 z wyższym interesem publicznym, który uzasadnia wydanie żądanych dokumentów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.04, str. 33.

⁽²⁾ Dz.U. C 45 z 19.02.05, str. 24.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2005 r. przez The Black & Decker Corporation przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-239/05)

(2005/C 205/60)

(Język, w którym została sporządzona skarga: angielski)

W dniu 1 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga The Black & Decker Corporation, z siedzibą w Towson, Maryland (USA), reprezentowanej przez P. Harrisa, solicitor, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Uczestnikiem postępowania przed pierwszą Izbą Odwoławczą była również Atlas Copco Aktiebolag, z siedzibą w Sztokholmie (Szwecja).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 kwietnia 2005 r. w sprawie R 727/2004-1;
- stwierdzenie niedopuszczalności sprzeciwu nr B497 596;
- obciążenie OHIM kosztami strony skarżącej poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym przed OHIM oraz w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Kolorowy czarno-żółty trójwymiarowy znak towarowy w kształcie narzędzia dla towarów z klasy 7 (przenośne narzędzia ręczne o napędzie elektrycznym itd.)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:

Atlas Copco Aktiebolag

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:

Niezarejestrowane znaki towarowe i oznaczenia używane dla narzędzi z napędem elektrycznym w obrocie handlowym we wszystkich Państwach Członkowskich

Decyzja Wydziału Sprzeciwów:

Odrzucenie sprzeciwu jako niedopuszczalnego

Decyzja Izby Odwoławczej:

Uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów w celu dalszego postępowania

Podniesione zarzuty:

Skarżąca podnosi, że należało stwierdzić niedopuszczalność sprzeciwu, gdyż nie określał on w sposób wystarczająco czytelny wcześniejszych znaków towarowych i oznaczeń, na które się powołano, co stanowiło naruszenie zasady 18 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/1995 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz. U. L 303 z 15.12.1995, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2005 r. przez The Black & Decker Corporation przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-240/05)

(2005/C 205/61)

(Język, w którym została sporządzona skarga: angielski)

W dniu 1 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga The Black & Decker Corporation, z siedzibą w Towson, Maryland (USA), reprezentowanej przez P. Harrisa, solicitora, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Uczestnikiem postępowania przed pierwszą Izbą Odwoławczą była również Atlas Copco Aktiebolag, z siedzibą w Sztokholmie (Szwecja).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

— stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 kwietnia 2005 r. w sprawie R 729/2004-1;

— stwierdzenie niedopuszczalności sprzeciwu nr B490 336;

— obciążenie OHIM kosztami strony skarżącej poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym przed OHIM oraz w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:

Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:

Kolorowy czarno-żółty trójwymiarowy znak towarowy w kształcie narzędzia dla towarów z klasy 7 (przenośne narzędzia ręczne o napędzie elektrycznym itd.)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:

Atlas Copco Aktiebolag

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:

Niezarejestrowane znaki towarowe i oznaczenia używane dla narzędzi z napędem elektrycznym w obrocie handlowym we wszystkich Państwach Członkowskich

Decyzja Wydziału Sprzeciwów:

Odrzucenie sprzeciwu jako niedopuszczalnego

Decyzja Izby Odwoławczej:

Uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów w celu dalszego postępowania

Podniesione zarzuty:	Skarżąca podnosi, że należało stwierdzić niedopuszczalność sprzeciwu, gdyż nie określał on w sposób wystarczająco czytelny wcześniejszych znaków towarowych i oznaczeń, na które się powołano, co stanowiło naruszenie zasady 18 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/1995 ⁽¹⁾	Decyzja eksperta	Odrzucenie zgłoszenia
		Decyzja Izby Odwoławczej	Nieuwzględnienie odwołania
		Zarzut	Naruszenie art. 7 ust. 1 lit b) rozporządzenia nr 40/90

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz. U. L 303 z 15.12.1995, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2005 r. przez Procter & Gamble Company przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-241/05)

(2005/C 205/62)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 29 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Procter & Gamble Company z siedzibą w Cincinnati, Ohio (USA), reprezentowanej przez G. Kuipersa, lawyer, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie R 843/2004-1 w zakresie w jakim uznaje, że znak towarowy nie spełnia przesłanek wymienionych w art. 7 ust. 1 lit b) rozporządzenia nr 40/90,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłoszony znak towarowy
Trójwymiarowy znak w postaci białej kwadratowej tabletki przedstawiającej wzór kwiatu z płatkami koloru liliowego dla towarów klasy 3 (Środki wybielające i inne substancje stosowane w praniu; środki do czyszczenia, polerowania, szorowania i ścierania; mydła; ... — wniosek nr 1 683 523

Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2005 r. przez AEPI A.E. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-242/05)

(2005/C 205/63)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 27 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnematikis Idioktiasias, z siedzibą w Marousi Attikis, reprezentowanej przez adwokata Th. Asprogerakasa-Grivasa, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu,
- podtrzymanie i rozpatrzenie pierwotnego wniosku w niniejszym postępowaniu,
- uwzględnienie pierwotnego wniosku w całości,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania oraz i kosztami pomocy prawnej pełnomocnika strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca, będąca spółką prowadzącą w Grecji działalność polegającą na grupowym zarządzaniu prawami własności intelektualnej w dziedzinie muzyki, złożyła, na podstawie art. 226 WE, wniosek do Komisji Wspólnot Europejskich o stwierdzenie, że minister kultury Grecji naruszył reguły konkurencji (art. 81 WE) stwarzając stosunki monopolistyczne w zakresie wydawania zezwoleń na rzecz podmiotów prowadzących działalność w dziedzinie grupowego zarządzania prawami własności intelektualnej i prawami pokrewnymi.

Pismem z dnia 7 grudnia 2004 r. o sygnaturze COMP/C2/PK/pm/D/906(2004) Komisja powiadomiła stronę skarżącą o zamiarze umorzenia postępowania i wezwała ją do ewentualnego przedstawienia Komisji nowych informacji, które mogłyby udowodnić, że nastąpiło naruszenie prawa. Kolejnym pismem z dnia 20 kwietnia 2005 r. o sygnaturze Comp/C2/PK/LVP/D/219/2005 Komisja powiadomiła stronę skarżącą o ostatecznym oddaleniu jej wniosku.

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności tych decyzji, podnosząc po pierwsze, że decyzja z dnia 20 kwietnia 2005 r. nie zawiera uzasadnienia oraz że decyzja ta jej zdaniem nie uwzględniła w żaden sposób nowych informacji przedstawionych przez stronę skarżącą w piśmie zawierającym odpowiedź na pismo z dnia 7 grudnia 2004 r. Ponadto strona skarżąca przywołuje, że grecki minister kultury dopuścił się w stosunku do niej dyskryminacji, udzielając wszystkim pozostałym podmiotom prowadzącym działalność w dziedzinie grupowego zarządzania prawami zezwoleń na prowadzenie działalności w odniesieniu do wszystkich wskazanych w ich wnioskach dziedzinach, podczas gdy w jej przypadku udzielone zostały jedynie zezwolenia w dziedzinie praw własności intelektualnej, natomiast nie w dziedzinie praw pokrewnych, jak o to wnioskowała. Zdaniem strony skarżącej było to działanie rozmyślne mające na celu stworzenie stosunków monopolistycznych. Następnie strona skarżąca podnosi, że nastąpiło również naruszenie zasady niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, ponieważ uprawnieni z tytułu praw pokrewnych niebędący Grekami nie mogą dokonać wyboru spółki, która miałaby zarządzać ich prawami pokrewnymi. W końcu strona skarżąca jest zdania, że praktyka, w związku z którą złożyła swój wniosek, dotyczy znacznej części rynku własności intelektualnej, a nie, jak stwierdzono w zaskarżonym akcie, jego ograniczonej części.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2005 r. przez Republikę Grecką przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-243/05)

(2005/C 205/64)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 30 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot europejskich wpłynęła skarga Republiki Greckiej, reprezentowanej przez G. Kanellopoulosa i E. Svolopoulou, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji;
- ewentualnie zmianę decyzji stosownie do informacji przywołanych w skardze i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji w ramach rocznego rozliczenia rachunków przewidzianego w rozporządzeniu (EWG) nr 729/70 Komisja wyłączyła z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Republikę Grecji w dziedzinie produktów rolnych, oliwy z oliwek i kontroli publiczno-prawnej, z tym skutkiem, że odnośne kwoty nie zostały uznane za zgodny z prawem wydatek Wspólnoty i zostały zaksięgowane jako wydatki obciążające Republikę Grecji.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja nie jest upoważniona do dokonywania spornych korekt, ponieważ dotyczą one wydatków, które Państwo Członkowskie poniosło wcześniej niż 24 miesiące przed pierwszym zawiadomieniem przez Komisję o wynikach kontroli odnośnych wydatków.

Natomiast w przedmiocie publiczno-prawnej korekty ryczałtowej w wysokości 5 % w dziedzinie produktów rolnych, wprowadzonej przez zaskarżoną decyzję z uzasadnieniem, że organy greckie, mimo osiągniętego przez odnośne podmioty stopnia rozwoju nadal dokonywały wypłat również w takich przypadkach, w których nie zostało udowodnione, że wnioski zostały prawidłowo skontrolowane, strona skarżąca poddaje w wątpliwość ustalenia okoliczności faktycznych dokonanych przez Komisję i powołuje się na błąd w ustaleniu stanu faktycznego oraz niedostateczne uzasadnienie zaskarżonej decyzji. Następnie strona skarżąca przywołuje naruszenie wytycznych Komisji VI/5330/97 oraz podstawowej zasady proporcjonalności, błędną ocenę okoliczności faktycznych oraz niedostateczne uzasadnienie wysokości korekty ryczałtowej wynoszącej 5 %.

W przedmiocie korekty w dziedzinie kontroli publiczno-prawnej strona skarżąca podnosi, że opóźnienia płatności, z powodu których dokonane zostały sporne korekty, wynikają w części z konieczności przeprowadzenia kontroli uzupełniających z powodu stwierdzonych znacznych rozbieżności w zadeklarowanych powierzchniach, w części z nadzwyczajnych okoliczności, mianowicie z wniesienia sprzeciwów i ich kontroli z powodu błędów w zaksięgowaniu, spowodowanych okolicznościami stwierdzonymi po dokonaniu płatności, a w pewnym szczególnym przypadku z odmowy wykonania pracy, związanej z siłą wyższą.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2005 r. przez Gibtelecom Limited przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-244/05)**

(2005/C 205/65)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 1 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Gibtelecom Limited, z siedzibą w Europort (Gibraltar), reprezentowanej przez M. Llamasa, barrister, B. O'Connor'a, solicitor i S. Brummela, lawyer.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, doręczonej Gibtelecom pismem z dnia 26 kwietnia 2005 (znak 1982), którą Komisja w dorozumiany sposób odrzuciła skargę wniesioną przez Gibtelecom przeciwko Hiszpanii na podstawie art. 86 WE w związku z art. 49 WE i/lub 12 WE.
- obciążenie Komisji kosztami Gibtelecomu

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją Komisja oddaliła skargę wniesioną dnia 31 października 1996 r., w której skarżący zarzucał hiszpańskiemu operatorowi telekomunikacyjnemu Telefonica S.A. dokonanie szeregu nadużyć pozycji dominującej, sprzecznych z artykułem 82 WE, poprzez odmowę uznania międzynarodowego telefonicznego kodu Gibraltaru („350”) i naleganie na przyjęcie restrykcyjnych warunków w wymianie automatycznej bezpośredniej transmisji ruchu telefonicznego między Hiszpanią a Gibraltarem. Skarżący przekształcił następnie ową skargę w skargę w oparciu o artykuł 86 WE w związku z artykułami 82 WE, 49 WE i 12 WE przeciwko Hiszpanii, zarzucając, że Telefonica działała według dyspozycji otrzymanych od rządu hiszpańskiego, który domaga się uznania zwierzchności nad Gibraltarem.

Na poparcie swej skargi, skarżący podnosi cały szereg oczywistych błędów w ocenie w zaskarżonej decyzji. Według skarżącego Komisja popełniła błąd uznając, że Telefonica nie jest przedsiębiorstwem publicznym albo że posiada prawa specjalne w rozumieniu artykułu 86 WE.

Skarżący zarzuca dalej, że instruując Telefonicę by odmówiła przyznanego przez ITU kodu 350, Hiszpania wprowadziła i utrzymała dyskryminujące przeszkody dla swobodnego przepływu usług telekomunikacyjnych, sprzeczne z art. 49 WE. Skarżący uważa ponadto, że odmowa Hiszpanii uznania tego kodu stanowi dyskryminacyjne traktowanie ze względu na przynależność państwową i miejsce zamieszkania i jest sprzeczna z zakazem dyskryminacji z art. 12 WE.

Skarżący twierdzi ponadto, że stwierdzając w zaskarżonej decyzji, że odpowiednie rozwiązanie problemu numeracji winno nastąpić w drodze dwustronnych uzgodnień między Hiszpanią a Wielką Brytanią, Komisja dopuściła się kolejnego oczywistego błędu w ocenie z uwagi na fakt, że w ocenie skarżącego nie ma stosownej alternatywy dla interwencji Komisji.

Skarżący podnosi także szereg proceduralnych i administracyjnych podstaw do stwierdzenia nieważności. Skarżący odwołuje się w tym kontekście do rzekomego naruszenia obowiązku Komisji stosownie do art. 253 WE uzasadnienia jej decyzji, a także naruszenia jego uzasadnionych oczekiwań, które jak utrzymuje wynikały z pisma wysłanego w dniu 7 czerwca 2000 r. przez trzech członków Komisji do Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa, w którym między innymi domagali się oni od obu państw znalezienia rozwiązania skargi w sprawie numeracji. Skarżący podnosi dalej w kontekście tego samego zarzutu, że Komisja nie działała bezstronnie i że naruszyła zasadę wymagającą od niej podjęcia działania w rozsądnym terminie.

III

(Powiadomienia)

(2005/C 205/66)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 193 z 6.8.2005.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 182 z 23.7.2005.

Dz.U. C 171 z 9.7.2005.

Dz.U. C 155 z 25.6.2005.

Dz.U. C 143 z 11.6.2005.

Dz.U. C 132 z 28.5.2005.

Dz.U. C 115 z 14.5.2005.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur/lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
